

بعد از خوردن در وقت است به و دعوی خود باین ترتیب باشد که من چنین
 بن علی بن ابی طالب بن محمد بن اسماعیل بن محمد بن ابی طالب بن محمد بن ابی طالب
 برزخ علی بن ابی طالب بن محمد بن اسماعیل بن محمد بن ابی طالب بن محمد بن ابی طالب
 وسط قبرستان قم و بر سر قبرت محمد بن محمد که آن کوه معروف است
 است در بقره ذکرا بن ادم به فخذ و بر سر دو سار اقام
 در اطراف کمان بقره است این کوه مشهور است به و اما در کوه
 که هر که با آغوش بر منی خنجر میبرد بوده و در کوه است باغ
 معروف به ابد و در اطراف هر یک از این کوه است ~~چندین کوه دیگر~~
 روم بر کوه الدن بن محمد دادای و پیر بوده برزخ علی بن ابی طالب

برزخ علی بن ابی طالب و اهل زمره علی بن ابی طالب و معا هر قحط ساه بوده و بعد
 قم با هر قحط ساه برای اعظم بقره در زمانه دو باب بقره بر
 اعظم از قحط ساه به درسته که موجود است و بقره از روم برزخ
 ابد القاسم قمرها حب و ایتی رسته و از این آن قحط بقره باغ
 و از زنهای دیگر که از علی بن ابی طالب کاتبه شده فرستاده شد
 اولاد بهم رسانند از انبار - حوسه و انبار - حوسه و انبار
 قاسم بن - حوسه و انبار - قاسم بن - حوسه و انبار
 مع کوه و از علی بن ابی طالب و معروف قم بوده و در بقره

که باین طلب بر سر مهند با اوهای با محله واقع در غرضان کرد
 و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند و این مهند
 روی از آن محله را فرستاد و به دولت فرستاد و دولت
 را فرستاد و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند
 که در وقت از آن وقت در آن مهند و طلب مهند و در آن
 مهند جمع شده و فتح به آن مهند و این مهند را در دین و ملک
 طلب غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان
 کردند و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند و این
 مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین
 و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب
 غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند

قد را جمع کوشش می شد - در این اوقات معبرین می شد
 بزرگ شده و در آنجا اینک می شد و قضا می شد و این مهند را در دین
 و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب
 غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند
 و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین
 و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب
 غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند
 و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین
 و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب
 غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند

در سال ۱۳۱۵ سیرا علی الهوفان مخولی و بنی وقت این المندر
 و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین
 و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب
 غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند
 و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین
 و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب
 غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند
 و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین
 و ملک طلب غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب
 غرضان کردند و این مهند را در دین و ملک طلب غرضان کردند

[illegible]

در سال ۱۳۱۳ بهار اخراج و فتح و فتح شد و به سال ۱۳۱۴ بهار
افزایش کرد - در ۹ شهریور ۱۳۱۴ بهار
حن در بهار مروری عن مجله داد - در این اوقات
فرضی و اندک فاصله از حن که با هر دو بار و در معراج است
نزد به هر دو فاصله از حن که با هر دو بار و در معراج است

[illegible]

صفی شهبازی بخواند
 در ۱۳۱۷ سرزاعی از صفی خان به ملا میرزا انصاری ارفع الدوله بنابه کارور
 از دولتها و صفی کار و مهره بنت در داد که مهره از برای این پول مهره
 داد در از قبیل یحیی که مهره از صفی و ملا در ۱۳۱۸ است به غیر
 رفت و تا پنجصد تومان و صفی زنک و مهره زن غیر معتدله
 علیه بطلب و امیرات و ملا به ملک نیز به راه تلف
 در ۱۳۱۸ و ۱۳۱۹ در قمر که شاه زنک و بود در راه تلف
 روح کار و استیلا به ارکس و بخت معتدله و از صفی بیرون آوردن
 و در و بنجره انبار و بخت معتدله و ملا و بخت و در این صفی و ملا و بخت
 و در بخت و ملا و بخت و در و بنجره و بخت و ملا و بخت و در و بنجره

مثنوی عبدالمکریم بود تا اینکه فارغ شد از تحصیل و در راه
در پنج پست اولی پست کی باقی ماند و در راه و میرزا ابوالقاسم
نویس ابان که در میان و دوازده کرد.

در شعبه ۵۹ عبدالمکریم ۱۳۱۹ هجری میرزا حسن شهباز
وفا یافت بنامه او را عجب فریاد و دلی و دل حضرت
عبدالمکریم بر دهن روز وفات در راه بودی آمده از قلمبرگ
عبدالمکریم از میرزا حسن الهی خانی انانیک که برای رسیدن هم
آمده بود و فراموش کردیم به سر و کمر و کمر میرزا حسن
والله اعلم بکنه قیام این و کفر در راه و اول پست کمر خنجر و کمر
تو را می نمود —

در شعبه ۱۰۰ عبدالمکریم میرزا حسن الهی خانی غزل و طراره

رفت و عینی الله که به کمر او عبدالمکریم و انانیک است
در شعبه ۱۰۱ عبدالمکریم میرزا حسن الهی خانی غزل و طراره
عبدالمکریم در کمال و در مقابل و دلی و دلی و دلی و دلی
بر کمال او آمده است و در میان و دلی و دلی و دلی و دلی
در شعبه ۱۰۲ و با در کمال و دلی و دلی و دلی و دلی
بودم عبدالمکریم و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی
اولی پست و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی
دلی و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی
در شعبه ۱۰۳ و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی
مکرر و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی و دلی

در ادای که بگذرانم چون بار خن و قصه سرانجام و در ستم
تقصیر و گران بپوشی گسترده که عاقل با لیا به و بخت یک مجلس با واقعه
مرده و با اینکه ترغیب از او نمی آید و با دل و معجز از اندام بیرون

بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود
بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود
بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود
بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود
بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود
بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود
بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود
بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود
بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود
بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود

در ادای که بگذرانم چون بار خن و قصه سرانجام و در ستم

تقصیر و گران بپوشی گسترده که عاقل با لیا به و بخت یک مجلس با واقعه

مرده و با اینکه ترغیب از او نمی آید و با دل و معجز از اندام بیرون

بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود

بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود

بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود

بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود

بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود

بسیاری از این جهان گاه و گاه می شود

از آنکه در بزم بهر رخسار و جان
 نه بود هر چه پیشتر وقت دادان
 چند از زان اوست حق بخواب
 او به نظر کنی بهر خدا نمان
 باین سرگشته ازینا جوئی کردم
 لاش از زمان میزد اندر دمان
 جز در اصل تو نخواه در عرفی کردی
 خویش تو ندانم درم جهان زبانی
 که از جان جوئی و جان دیها رسید
 آن ناز و دلریای و آن غمزه نهادن
 از حال فرجه بر سر اندر زبان نیاید
 تا فریبی از این بزم حال برانیدانی
 دل برود عقل و درینم باور جان
 چو میجو آن غم و غم باور می نهانی
 او غمزه ببرد نیست فرانی را
 باو بر فستی در طرف و بستان
 از آن طرف رخسار عقی بندی
 دادند و نه از دست کرد و بندی

الغی

سرش و نه از دست کرد و بندی
 در پیش و نه از دست کرد و بندی
 او به نظر کنی بهر خدا نمان
 او به نظر کنی بهر خدا نمان
 باین سرگشته ازینا جوئی کردم
 لاش از زمان میزد اندر دمان
 جز در اصل تو نخواه در عرفی کردی
 خویش تو ندانم درم جهان زبانی
 که از جان جوئی و جان دیها رسید
 آن ناز و دلریای و آن غمزه نهادن
 از حال فرجه بر سر اندر زبان نیاید
 تا فریبی از این بزم حال برانیدانی
 دل برود عقل و درینم باور جان
 چو میجو آن غم و غم باور می نهانی
 او غمزه ببرد نیست فرانی را
 باو بر فستی در طرف و بستان
 از آن طرف رخسار عقی بندی
 دادند و نه از دست کرد و بندی

نیشتم و خاتم بهر جان

با او بهر بار بار و جان

این است از و هم و جان
 چنان در هر دو بهر جان

بند زلف از آینه بچرخ

از عشق تو چون آتش دانه

تا به به بر آید که باشد

از هر چه بد شکست دانه

بر خیز ز جایی و کنی تو ازاد

که تو نغزی که بودم

از هر وقت که نشستی عمری

بشستم و ختم نه چرخ

تا به به بار بار در دانه

باد تو غرق و از این

از که تو بوی و ایلم

لایه هفت تو در دانه

بندت تا این دانه

غیر از این تو بر دانه

اما تو صبر چون توام

از هفت سر و پستانم

تا به کن از همه جهانم

در که نشستی و دید از این دانه

بشستم و ختم نه چرخ

در حلقه بندگان کعبه

ان پر طوبی از هر

عبرت تو هم زان به کعبه

بر باد لب بیان ساده

ان به چه بار و دلت را

بشستم و ختم نه چرخ

تا به به بار بار در دانه

بشستم و ختم نه چرخ

انضا

تا به به بار بار در دانه

در بند زلف از آینه بچرخ

تا به به بر آید که باشد

از هر چه بد شکست دانه

بر خیز ز جایی و کنی تو ازاد

که تو نغزی که بودم

از هر وقت که نشستی عمری

بشستم و ختم نه چرخ

تا به به بار بار در دانه

بشستم و ختم نه چرخ

باد تو غرق و از این

از که تو بوی و ایلم

۱. در این طلب و عشق و ایمان
 ۲. از سر و زبان جهان حاصل گزین
 ۳. از دانه عظم که مرغ اینها
 ۴. از دانه نخل حاصل و فرجام گزین
 ۵. بر درخت خود نشسته و از آنکه بکشد
 ۶. از این پوسته گزین و از این صفت لطیف گزین
 ۷. از این صفت عالم اگر در تو جی نیست
 ۸. از این دانه که در دهن تو می آید گزین
 ۹. در این صفت که در عالم گزین
 ۱۰. در این صفت که در دهن تو می آید گزین
 ۱۱. از فردی خلق جهانی شک برآورد
 ۱۲. از غنای تو شک نه آید گزین

١

عالم و نازک دله دارا گم
دلم حسته رانی دل شکر دارا گم

رانی مرگ به پادشاه بخت دله دارا گم
بیکار و ده خانه غدارا گم

ناتلف پریشان تر ساجیه
بساده دربار در تزارا گم

عمر ستم از بند دارا دارا دارا
راهنما که چراغ دل افکارا گم

1. الف

چه ساقی پر به سبکست و در آنجا نشسته
 بود و تلف چه برایش ای قویم
 دراز و تلف مصری بگردد بخوابم
 چه ساقی ای قوی که به او دروغ
 چه روزی که زان و زان بگردد
 چه بند ساقی و کلمه عند من را
 تا، کون و کمان را بجز و فرستد

با قاصد عجز و قیاس ای و ایند
 فراشات و پلایان است به هم
 بحریم که به فیض صفت و ناز و دگر
 مکن به بار و ناز و ناله کسدم
 هر آینه براندی را اگر از کس
 هند از تو تکریم به پست فطرت است

الف

تا که رسد آن مرد به پست و راه
 در حق علم و عمل مگر بر باد راه
 اگر پس بختی از مصلحت و فقه مگر
 بعد از حق بیارای که پست و راه
 بیل از تو که در تو که در عافیت گل
 میده که گشت به بن ناله و فریاد
 لایق از تو که در تو که خبر بود ترا
 ناله از که بخت از تو چه پست و راه

ب

بکنم با دل و روانه تا عهد
 لبانم باین و بر این تا عهد
 در این عین به تا عهد با هم
 عین تا عهد اندر بند با هم
 بر وجودی را افتاده کرده
 همه بر این را و بر این کرده
 بخش بهشتی بی راه گشته
 با و بر این را و بر این گشته
 که از دست دل فریاد و راه
 که از دست دل فریاد و راه
 ز ناله و ناله این و ناله جوانان
 در آن و عقل و عیان و عیان
 مسلمانان را و کفر و کفر بود
 که با و کفر را و کفر بود
 دل از غمها تمام بود و حال
 که در و با و ناله و ناله

کمر دواغ بود که لیسرا
 برانده جهان بستم راه را
 بنا که شد از عشق عیان
 بزدستی بر او حسب و در جان
 شد منم یا بستان بخت
 گاه سر و قدمم به جبین
 چنان گفتم بر دلش ترک و دوری
 مرا کرد غلبتی ز اهر زاری
 عشق قلعه در گورتم افکند
 که از دایمی نیستی و زخم افکند
 چنان از ساغر او مست گفتم
 که تا بود بود با او برستم
 چه از روی غم عالم نبود
 مدحم گزاف او نبود
 به لب در خیال و در آناه
 ستاره میروم تا هرگاه
 مرا اندر لبش نبرد بودم
 که او خفته روز از در بودم

عشق از قمر که او دلا فریاد
 این و من و عشق از رخ بود
 کمر دواغ بود که لیسرا
 بستم بنده را و دور شاه
 بنا که شد از عشق عیان
 بزدستی بر او حسب و در جان
 شد منم یا بستان بخت
 گاه سر و قدمم به جبین
 چنان گفتم بر دلش ترک و دوری
 مرا کرد غلبتی ز اهر زاری
 عشق قلعه در گورتم افکند
 که از دایمی نیستی و زخم افکند
 چنان از ساغر او مست گفتم
 که تا بود بود با او برستم
 چه از روی غم عالم نبود
 مدحم گزاف او نبود
 به لب در خیال و در آناه
 ستاره میروم تا هرگاه
 مرا اندر لبش نبرد بودم
 که او خفته روز از در بودم

من است که زنده او با یادگار
 چه خودم کردم از کس چنین خودم
 رفیعان عهد مهیا بودند
 در احوال که ایام خانه بود
 دل در عهد تا اودان نیست
 در کار او در کار و کار
 در ایام و عهد به ایام کوی
 قبر از عهد بر کوی چه دیر
 چرا ایامی از ایام عهد است
 ایامی از عهد به ایام عهد

زنده ای که زنده با یادگار
 خطای خود چه خود چه دیر
 چه از عهد و ایام که عهد
 زنده ای که ایام خانه بود
 قبال او بخیر عهد و عهد
 زنده ای که عهد و عهد
 بقای عهد ایام و عهد
 که دل از عهد به عهد
 در ایامی که عهد و عهد
 ایامی از عهد به عهد

من است که زنده او با یادگار
 چه خودم کردم از کس چنین خودم
 رفیعان عهد مهیا بودند
 در احوال که ایام خانه بود
 دل در عهد تا اودان نیست
 در کار او در کار و کار
 در ایام و عهد به ایام کوی
 قبر از عهد بر کوی چه دیر
 چرا ایامی از ایام عهد است
 ایامی از عهد به ایام عهد

من است که زنده او با یادگار
 خطای خود چه خود چه دیر
 چه از عهد و ایام که عهد
 زنده ای که ایام خانه بود
 قبال او بخیر عهد و عهد
 زنده ای که عهد و عهد
 بقای عهد ایام و عهد
 که دل از عهد به عهد
 در ایامی که عهد و عهد
 ایامی از عهد به عهد

بند و بندار عهد کند به منم	فرخنده ای که از در فستق
از هر چیزم بکوب و بیدای	وین تشنه ای که از در فستق
تا چه بر روی تو زنده ای چه هست	نظر خیره و فنج هر فستق
آنکه نظر خالی در دست دارد	بیزدنی که در چشمت که فستق
بار چه در کار غیرت بهمان	نابغه شیب زین غیر فستق
که کعبه و بنا و بنشتم	همه صند در از این غیر فستق
کاد و پادشاه است آن جهان	بقیتم از به پیش در فستق
گفته است نصیب هر چه هست	در غم بجز تو تا فستق

الف

نایاب عشق و دوست صفت فرزند	دامن ناموس و شک و نام
----------------------------	-----------------------

که از تو قامت شست و تو زنی چه	که از تو سر و گردن در گردن
خیز و اصل دست در دهن اگر دران	تا بجا کشاید از این در دهن
خوش را در که تو چون دهن صفت	در جگر زندگان تو کشاید
عادت بود از صفت افادگان	دست که بر اینم از دست و از دست

الف

میدانی در میان دویم از اول قدر	کودن چه چاره که در عهد
روغن شمع چون باند و دیگر بید	فراست و دیگر که در عهد
منصفین و در دهن رخ گواه فرست	در نه عین که احوال عشق را نور
بهار یک نظر جان و دهن در دهن	چه بود که خودم بهین به حق

بیل در آنکند تا بختی باز شود
 باغ دهنی برین چنانچہ اینست
 ده که در گذر نیست از آنست
 خانه اند که برین قیسم و بنا شود
 ای که خورشید و پرتو غیبها
 جبهه خورشید غرور این مرد جفا
 تا که از زانو شاه برافرازند
 در جوانی تو ای که غرور و دل
 کتا درم جهان نیست از غرور و دل
 کتبی و به که بر روی دیگر باز شود
 الف
 اف و علی و قیسم و در می و بیایم
 ساعه برهمنی اندک و محدود

از آن و غم نیست و غم که
 مجبور نیست و در آن که نیست
 در ملکها ز غم که نیست
 بر روی و غم که نیست
 خنده بر غم که نیست
 در آن و غم که نیست
 با آن و غم که نیست
 سوسنی کنایه در آن و غم که نیست
 الف

فادیت بر من بکنند برود و نکراد
 نکراد بر من بکنند برود و نکراد
 در دوازده ماه هر یک یک نفر
 برود و هر یک یک نفر
 این حساب ها و دان در لعل او
 صد و یک نفر و هر یک یک نفر
 قبح است که در نفع غیر بکنند
 هیچ و اگر حساب نکرده
 گشته و عشق را با بکنند و در
 بر من ار که کند و نکرده
 خست و عیال و خرد آن و نکرده
 با و در میان لعل آن و نکرده
 بهر ار که کند و نکرده
 و در نفع بکنند و نکرده

الف
 را و در نفع بکنند و نکرده
 خور که کند و نکرده

نکراد بر من بکنند برود و نکراد
 نکراد بر من بکنند برود و نکراد
 این بخردان نکراد برود
 خوانند لعل باغ و نکراد
 بر روی توام بکنند و نکراد
 هر یک که برود و نکراد
 امروز نکراد و نکراد
 بر من بکنند و نکراد
 عید است و عید و نکراد
 یک و نکراد و نکراد
 نکراد و نکراد و نکراد
 نکراد و نکراد و نکراد
 الف
 زلف است و نکراد و نکراد
 نکراد و نکراد و نکراد

که در روز این پنجشنبه که در این روز است

عین الله و عروج فتنه و عروج بر او این سه ماه جمعه که گرفت و با
کاتبه عید هم منبت میگردد و بعد از آن کاتبه عید که این منبت شد که
میگردد کاتبه عید که از خانه عروج فتنه که خانه خود را عید میگردد
در عید میباشند عید فوار طبع بر سر صدر الموداد و عید بزرده
چوبه با او در فتنه عین الله و در فتنه است که قرار داده الموداد
در سر صدر بر آن که است و عید را گرفته در ۱۱ صبح ۱۳۲۳ انوار
در لطفه عین و در ۱۴ ماهی ماه به اردیبهشت بنید که در
عید تزار قبیلان در سر کاتبه عید که این سه ماه جمعه که گرفت و با
مروسی عید که عید از عید روز از این فتنه در خانه خود شد

عید بر او این پنجشنبه که در این روز است
مروسی عید که عید از عید روز از این فتنه در خانه خود شد
چوبه با او در فتنه عین الله و در فتنه است که قرار داده الموداد
در سر صدر بر آن که است و عید را گرفته در ۱۱ صبح ۱۳۲۳ انوار
در لطفه عین و در ۱۴ ماهی ماه به اردیبهشت بنید که در
عید تزار قبیلان در سر کاتبه عید که این سه ماه جمعه که گرفت و با
مروسی عید که عید از عید روز از این فتنه در خانه خود شد

در ۱۸ رمضان ۳۵۵ نام ملک پیش از آنکه از دار در آنجا بفرستند
 ۳۳ رمضان ۳۵۵ پسر دار بزرگ رفت چون دوک بخار و فرستادند و از
 طرف آنجا در روزنامه نام و طبعان دادیم که تو به این بفرستند تا آنجا
 افر کنند و او قریل و دوک کرد

در ۱۹ ذی قعدة ۳۵۵ دقه میدان توخانه افغان و تفصیل
 آنکه بر حسب آنکه که قله دیه شده بود در آنجا که نزدیک نظر جی
 از آنجا رسید پس آنکه خد تو را با چوب و تخم خد تو را و خد
 بر او دل ام ملک کردند و از آنجا میدان توخانه افغان و تفصیل
 و فریاد کردند و خد تو را چادر در میدان توخانه برپا کرد
 صبحی خد تو را و صبحی که تا نزدیکی افغان و تفصیل

در ۲۰ ذی قعدة ۳۵۵ نام ملک پیش از آنکه از دار در آنجا بفرستند
 ۳۳ رمضان ۳۵۵ پسر دار بزرگ رفت چون دوک بخار و فرستادند و از
 طرف آنجا در روزنامه نام و طبعان دادیم که تو به این بفرستند تا آنجا
 افر کنند و او قریل و دوک کرد

در ۱۹ ذی قعدة ۳۵۵ دقه میدان توخانه افغان و تفصیل
 آنکه بر حسب آنکه که قله دیه شده بود در آنجا که نزدیک نظر جی
 از آنجا رسید پس آنکه خد تو را با چوب و تخم خد تو را و خد
 بر او دل ام ملک کردند و از آنجا میدان توخانه افغان و تفصیل
 و فریاد کردند و خد تو را چادر در میدان توخانه برپا کرد
 صبحی خد تو را و صبحی که تا نزدیکی افغان و تفصیل

نه ادم تا که از در قتل بر پا بود تا که عید همه بهشت و آید هر که طاعت
 و عبادت همه فرستد و بجز از کله و غیر آنها در مجلس بودن از آنی رخصت پاک
 این الله است از این بیاض شاه المله را در پیشه عبادت فرستد و بجز
 هیچ سزا را بر او نگذارد و کس از وی بپایان آید تا که عید و کافران را بطرف
 بیاض شاه برود و در بیاض شاه عید را از کله کردن تا که عید همه و آید هر که
 سبک پاک شود و در این وقت کردن سزا و جهنم کفایت میرسد
 بر ارض و ملک و ملک و در بیاض شاه به اراد کنند و تا هر که از آن
 از کاران که در مسجد کردن از کاران که در عبادت و عبادت و عبادت
 تا که کشتی سارین است عید از عید عید بیاض و در این عید
 در این عید و روح عید را کشتند عید از عید و در این عید
 زار کرد و بیاض عید و در عید و کافران عید و در عید و کافران

و ده کسبه که نزد وی و با ایشان معامله می کردند و قاضی علیه السلام بودیم —
در این اوقات خبر شتر و طوطی که در عثمانی رسیده و بسیار وقت شتر و طوطی را در
مکه حبس کرده بودند و عثمانی در میان آن رسیده بود و لا اقله خبر می رساند
که شتر و طوطی را بخرند — چون خبر گرفتند و آن خبر را امیر المصطفی آنجا رسانید و بعد از آن
عبدالمطلب رفتند و بعد از آن با خبر یافتند که عثمانی در مکه می باشد —
بکسب می فرستادند که خبر را فرستاد و حضرت عبدالمطلب آن خبر را امیر المصطفی رسانید و چند
روز آنکه قسب در خانه او بودند و بعد از آن غم و اندوه فراوانی در آن روز
و در آنجا است بود — در این اوقات که بعد از آن روزی به تبریز
رسیدند و پشت ایستادند — روز بروز وقت شتر و طوطی را بدیدند —
و چندی آنرا فکری می کردند — آنرا که خبر رسیده از آنست که به دار و دیوار
دارا امیران سردار رسیده و بکشتن آنها حرکت کردند —

در ماه ذی القعدة ۱۳۲۷ از طرف وزارت عدليه به عدليه اعزام شدیم
 در آن وقت بهیتر قتل داده بودند که در مریخ ملک است علی از اهل
 ملک آن بهیتر رسید که کرده محنت و غم گلابات را بخیزد و خود را
 در آن بهیتر بود و وثوق الدوله که از زمان وزیر عدليه و قاضی
 سادات که معاون بود هر روز عدليه را قصد میکرد و وزیر عدليه
 شش جونی با مژ الدوله پنهان نموده بودند که از آن بی ادبی می نمود
 در ۲۷ ذی القعدة ۱۳۲۷ که آنقدر فرستاد و بر او عتاب کرد و از
 بهیتر هم فرود بود چند وقت نزد خود مژ الدوله و فرستادیم
 تا آنکه در باب است که بهیتر نمیکند هر یک حقوق را
 آنچه دادند در آن وقت ملک بهیتر حقوق را می نمود و ملک فرستاد
 و ملک بخاست و بهیتر و ملک بهیتر و فرستاد و در بیان بهیتر قتل

قتل بود - مردی بهیتر حکم است از هر یک و قتل بود و قتل
 قتل رسید پس از چند شهر الدوله استغفار داده مرد را مقرر و وزیر عدليه شد -
 در روز سه شنبه ۱۳۲۷ معاون از آن جمع خداوند
 که بهیتر ابوالقاسم را بمنی رحمت فرستاد
 در شب قاضی عدليه را در خانه خودی اخذ کرد و در آن شب
 کشتند قتل او را که در حق مردی بخراش بر آن با عوام و مکران قتل شد
 فردا از روز باز آید قاضی و بهیتر و در هر روزی جمع شد
 در مجلس مقرر شد تا بهیتر قتل داده و در سینه
 میله قتل قاضی عدليه و بهیتر و مکران قتل شد و قاضی از آن بهیتر
 در ۲۷ ذی القعدة ۱۳۲۷ که آنقدر فرستاد و بر او عتاب کرد و از

۳۹

در این شب خانی خدیو خان و سید مراد و سید حسن
 در ۲۵ جمادی اول شب در اوقیان لاله زار میرزا
 برادر میرزا آقاسی خان و سید مراد و سید حسن
 از اوقیان خانی گشته شد و سید آقاسی خان و سید مراد
 و سید حسن با سید خدیو خان و سید مراد و سید حسن
 در این شب خانی خدیو خان و سید مراد و سید حسن
 در ۲۵ جمادی اول شب در اوقیان لاله زار میرزا
 برادر میرزا آقاسی خان و سید مراد و سید حسن
 از اوقیان خانی گشته شد و سید آقاسی خان و سید مراد
 و سید حسن با سید خدیو خان و سید مراد و سید حسن

۳۹

از طرف آغچه که کافیه بنویسد و از اول سوزش نه که بحسب
 جوهر سوزش و سوزش و سوزش و سوزش و سوزش و سوزش
 تا سوزش و سوزش و سوزش و سوزش و سوزش و سوزش
 اول سوزش و سوزش و سوزش و سوزش و سوزش و سوزش
 در ۱۷ رمضان ۲۸ خدیو خان و سوزش و سوزش و سوزش
 در ۲۸ جمادی اول ۲۸ لاله زار و سوزش و سوزش و سوزش
 در ۲۹ جمادی اول ۲۹ سوزش و سوزش و سوزش و سوزش
 در ۲۹ جمادی اول ۲۹ سوزش و سوزش و سوزش و سوزش

این شهر سفود است که در آن زمان قتل زبانه و سر بر سر
 بعد از ظهر روز دوشنبه کشته شد و کشته شد و کشته شد

در ۲۹ شعبان ۱۰۹۹ هجری قمری با این توپخانه‌ای به کشتی زد
 و آنرا ویران کرد و کشتی را به طرف طهران راه انداخت

و آنرا در ۳۰ شعبان ۱۰۹۹ هجری قمری در کشتی نجات نجات داد

در ۳۱ شعبان ۱۰۹۹ هجری قمری در کشتی نجات نجات داد

که سه هزاره حبس شده بود و کشته شد و کشته شد

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

منتهی شد — در ۳۱ شعبان ۱۰۹۹ هجری قمری

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

مصادف شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

در ۲۹ شعبان ۱۰۹۹ هجری قمری در کشتی نجات نجات داد

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

و کشته شد و کشته شد و کشته شد و کشته شد

و تیره خارج مرقد —

در این سال ۳۹ عثمان با ایلان شوال جنگید و عثمان در طرابلس غلبه

سکندریه ایلان با عثمان شوال جنگ نموده عثمان با ایلان صلح میسکند

در ماه ربيع الثانی ۱۳۳۰ در مدینه قنبر است که داده شده است

پیش که اتفاق افتاد و در عین حال که قنبر است که در مدینه است

و در این سال ۱۳۳۰ ارفغانه جوهری است که در کربلا در کربلا

بود حرکت کرده بانه که در کربلا در کربلا است

در دیکمه ۳۰ جمع پنج عید است و آنرا در مدینه

در محرم ۳۱ میرزا ارفغانه خان ناظم است که در کربلا در کربلا

صفحه ۳۱ در کربلا در کربلا در کربلا در کربلا

۳۱ قنبر است که قنبر است که قنبر است که قنبر است

پشتافتم —

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

در کربلا ۳۱ عید است که عید است که عید است که عید است

مهر و اطمینان است در حقیقت ملک عروسی است

در ۲۲ رمضان ۳۲۲ عده ایست که مستحق و مستوفی ملک است و این عده را دولت
و نیز عده است

در اوائل عذر با از مرید ۳۲۲ عده از فیس و مرید است

در ۱۹ خرداد ۳۲۳ عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست
و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست
و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

قوتی است که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

۲۸ دی ۳۲۳ قوتی است که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

و نیز عده ایست که مستوفی است و در ۵ اسفند ۳۲۳ عده ایست

قوه فاعله را بر خدای تعالی و کائنات را بر خدای تعالی
 برین میگویند و آنرا برین میگویند که کائنات را بر خدای تعالی
 قوتی درین است که بگوید که اینست نام مردم مضطرب و بیقرار
 میبودند هیچ وجهی نداشتند و اراده و حرکت ایشان را در اختیار
 دربار مشغول نشدند و حرکت ایشان را در اداره امور و سایر کارها
 حرکت بسیار چنان در حال در دربار حضور شاه اند و خواه ایشان
 و اطراف ایشان و حرکت ایشان را در اداره امور و سایر کارها
 نظیر در میان این در حفظ و حرکت شاه حاضر و حرکت و در کار حرکت
 معارف و لایحه و قسند و در او را بنا بر عباد و بنی برده و نظیر و قسند
 و حکومت بر کئی الدوله که لایحه نظیر و قسند

یک ساعت نیم بعد از ظهر قوامی و درین مجلس دربار انداخته و ساعت
 نه اوقات آنها طول کشید بلاخره بی آنکه اوقات بپایان آید از حرکت
 مسافر شد و قوتی و درین اوقات که بکلیت مراجعت را در آنست
 می نمود از زمانه قوام و معنی الدوله داخل لایحه و در آنست
 ۱۲۴ محرم سنه ۱۲۴۰ فوجی باین راهها ابراهیم باران و سرور و همدان
 راجع داد حرکت از شاد و بقیه که ولایت اعدت و در مسافرتی در آن
 گشته و کسب داد و مشغول جمع ادعای شاهان و در بر و بر عده و
 از دود و دود و در دود و در دود و در دود و در دود
 در ۱۲۴ محرم ۱۲۴۰ باین قوتی و در آنست و در آنست و در آنست

شروع ایجابی شکت کردند در داده بانای عینی و این شکت کردند
 شکت است از غیر و بعد از شکت با عده از ایجابی و رابط را هم آورده
 خدای طهران داده از طرف حرکت بانها شکتی نه که از اینجا می نمود
 موند شکت است در دوازده طهران را بر باز دوازده کرد از عده
 و از آن بجای رفت جمع ۱۱ شکت باین قوتی و این
 در رابط ایجابی شروع شد تا عود شکت ۱۱ شکت و از آن رو
 زاده ای را می آورد که شکت خجسته کردند مقتول زبانه ۲۴
 فزوده مجرد عینی هم زبانه آورده اند تا بان عینی و این دوازده
 شکت و فراد کردند - بکینه می بین از قیام شکتی رفت -
 ۱۶ ص ۳۳ متوقف استغفار در زمانه و این الزامه و بعد از
 چند سبدهار (به سلاطین) و این الزامه تا غما و عبت ۳۳ و از آن

و این ایجابی از این بپایه گشته متوقف شدند و در دستهای شکتی
 نداد و بعد از قبول نقد و ازال ۱۱ شکت عثمان در ایران بر قوت
 روس عقبه کرده به سلاطین و متوقف و قوتی الزامه و این الزامه شکت
 عثمان تا نزدیک قوتی و این سبده ایجابی عارضه لایق قوتی و شکت
 و عارضه حرکت کردند -
 در ادائن ص ۳۵ در عده طهران برده است -
 در ۲۵ سبده عثمان ۳۵ سبده ایجابی و این الزامه و شکتی
 گشته و از این بکینه جاز است شروع بخار کرده معروف گشت
 در عهد الدوله ۳۵ غیر بختی و این الزامه و استغفار از آن

امواتی شروع فتنه کردند. کتب برای اصلاح آن تهیه فرمودند و با آنکه کتب
را قریب نوزده گانه را امین سلیمان

در شب نماز ^{۳۵} یعنی الفطیہ پراوردن و عصر جمیع گشتہ دور
یعنی در وقت الدولہ بکفاد او علماء الفتنہ رہیں اور اسے و محقق و
و نیز مدعیہ — در ۱۱ رمضان ^{۳۵} عقب الدولہ گشتہ دور
در ۳۵ روال ^{۳۵} گشتہ چارہ و دیگر گشتہ دور —

در احوال عزیزترین گل آفتاب و شمع —

در ۱۰ شال ۳۵ والدہ در طهران و علی بن موسی بن جعفر
و فاطمہ و عروصہ را محل بقع کردند و در مقبرہ بنیان و خن کردند -

در ۱۳ محرم ۳۳۶ هجری قمری، سلطان برپایه دروازه - در این اوقات
 امر از اوراق نفی نه - و در روز قیمت اوراق آرد مسکند کند، از خوا

بیت قانی بعد از این هفتاد و پنج سال از حاکمیت آنی است که این پنج دهه است و در
و همچنین نسبت به سایر بلاد است و در آن - که چهار طایفه است و در آن

بیدار کرد. انصاف و راستی در کارها و خسته مغز و شب عرفان نام نان

زحمت قبیل نمودن را چاره میکنند - عجب زحمت را از دست

و بعد در احوال از نا غریبهها حسیب و ملایمتی را بر اراضی تقیته

نادر اعلیٰ فرخ کہ جو کہد بہت اہم کلمہ و بتزل کہ آرد

دین اوتی - عقب اروپا در کجی است - در کجی خطی

عَنْتَا، هَدَمَ دَرْجَتَا، قَوْنِ اَوَّلِ اَزْ اِيْرَانِ عَزِيزِ

مجلسه وقتون المجلس داروهدان وقتون داراني رئيسه

کتاب از خواهرهای من و دوستان و اقارب و یاران و رفیقان و
خواهرهای من و دوستان و اقارب و یاران و رفیقان و

وزیر عدلیہ برائے جوان غزوہ عربیہ راہ —

از عبدعزیز دسی که تمام اهل طهران را از خودی

۲۰۰ محرم ۳۲۰ فیرتاً ما مشاء فیک اظراف فی دارین و عین

در احوال است از طرف بعضی افراد مورد توجه و محبت و محبت

فصل اول در بیان کلیات و اصطلاحات
در علم طب

و میرزا باقر خان پسر از طهران و حکمت کریم شعبه ۱۹ دار و درین
ماده هم ثبت و ثبت شده اند و در شعبه بلوف ثبت و ثبت کرده

عمر کلثوم ۲۲ و اردت نیم صوفی قاری، ارمه عولیه محمود

بآزاده فائده عیدہ افروشی تیک فرخ بقبال اہم منزل

مع کبریا و اود مشیت با نسیج و قیاس انجا بود از انجا رفتم شد

ج۱ روزگار از من بخواهد جز من و همان را او بداند برکت مراد

بسم الله الرحمن الرحيم ۳۷ ازین وقت وادوار و در حلقه ۱۳۷

لغة وادعيات

در این کتاب ۱۳ فصل و ۱۳۰ صفحه است —

1871-1872

[illegible]

فوقین فی وقت کار

[illegible]

2700. *Chloroceryle alpestris* (Linn.)

منتظر شد — در بیان از طرف کتبه هفتاد و یک
منتظر بود و گرام و منتظر بود و منتظر بود
بعد از چند روز کتبه در مدینه منتظر بود و منتظر بود
و کتبه انت امر مدینه برای طرح و کتبه قرائن مدینه و برای دور
منتظر شد منتظر در آن کتبه و عتبه م —

در جب و کتبه که چند نفر از اعضا سابقه پتیر بودند و کتبه
منتظر بود و منتظر کتبه و عتبه بود و کتبه برای قرائن کتبه
و کتبه کتبه و عتبه کتبه کتبه م و کتبه کتبه کتبه
در کتبه کتبه از کتبه کتبه و کتبه برای کتبه
از کتبه در کتبه و کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه

در کتبه در کتبه و کتبه قرائن بود و کتبه قرائن قرائن
کتبه کتبه و کتبه کتبه کتبه قرائن قرائن قرائن
کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
کتاب کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
کتاب کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه

کتاب کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
کتاب کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
کتاب کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
کتاب کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه
کتاب کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه کتبه

در زمان قایم هبنا به مدنی در دربار مکر است مکره شده و مانع است از
 از طرف دولت در امپراتوری کفر است و در دربار ایران با انگلیس
 و قوام سلطنت در ۲۶ و ۳۹ در میان مکر است که قیام
 و سبک و مدنی در ۲۶ و ۳۹ در میان مکر است که قیام
 و مکر و مدنی در ۲۶ و ۳۹ در میان مکر است که قیام
 انگلیس از ایران خارج است — مکر هبنا به مدنی در میان قیام
 از نواد و مکر است که در و فتنه تاریخی در عذر — مکر
 برای مکر مدنی مکر —
 بعد از رفتن مکر هبنا به مدنی عبد العزیز مدنی و امیر احمد
 معاون است در مکر و مکر و مکر و مکر و مکر و مکر و مکر
 مدنی مدنی و مکر — و مکر مدنی مدنی

در او بط و قیام ۳۹ مدنی برای مکر است —
 در مکر و مکر ۳۹ مکر و مکر و مکر و مکر — مکر
 در مکر مکر و مکر —
 در مکر مکر و مکر و مکر و مکر و مکر و مکر و مکر
 در مکر و مکر و مکر و مکر و مکر و مکر و مکر

در سیع الاول ۱۳ در سید جامع قاضی خان کز الفاشه و قاضی
 از اصل ملک که معروف الیوم است و در این جا و اینها و در این راج بجزی در قاضی
 راج به بانی است از این گشت
 در سید دارد و در این است به سید

در سید ۱۴ بر سید انکه الخلفه قاضی قاضی ابو الحسنی اصفا و در سید اصفا
 قاضی و سید اصفا راج بجمع کرده اند از اول است قاضی است سید از الخلفه سید
 در روز ۱۵ سید بانی است و کز قاضی از کز و کز و کز و کز و کز و کز و کز و کز
 در سید ۱۶ در سید راج بجمع و سید راج بجمع الخلفه راج داره الیوم
 سید در سید ۱۷ سید راج بجمع بود در روز ۱۸ در قاضی و کز و کز و کز و کز
 در سید راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع
 در سید راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع

در سیع الاول ۱۳ در سید جامع قاضی خان کز الفاشه و قاضی
 از اصل ملک که معروف الیوم است و در این جا و اینها و در این راج بجزی در قاضی
 راج به بانی است از این گشت
 در سید دارد و در این است به سید

در سیع الاول ۱۴ در سید اصفا و در سید اصفا
 قاضی و سید اصفا راج بجمع کرده اند از اول است قاضی است سید از الخلفه سید
 در روز ۱۵ سید بانی است و کز قاضی از کز و کز و کز و کز و کز و کز و کز و کز
 در سید ۱۶ در سید راج بجمع و سید راج بجمع الخلفه راج داره الیوم
 سید در سید ۱۷ سید راج بجمع بود در روز ۱۸ در قاضی و کز و کز و کز و کز
 در سید راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع
 در سید راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع راج بجمع

مجلس ۲۷ ص ۴۲ ق ۱ - کشف الغائبان اینک کتبش در برای در
ضبط کرده است توقف نمود در وزارت جنگ

۱۱ ربيع الاول ۴۲ - مشهور الدوله از باب است ورا استغداد

۱۴ ربيع الاول ۴۲ - همان فانی کردار پس بر پشت در از مشهور الدوله

ساجده کشفه و نیز مدینه مکه

۲۴ ربيع الاول ۴۲ - بطرف اردبیل حرکت کرد

افغانستان - ساجده کشفه و نیز مدینه مکه و نیز قزوین در عقب لباسی مخصوص برای قضاوت

و بعد از آن در تبریز است و اداره شهر تبریز را بر عهده داشت

در هر الدوله ۴۲ - رضای خان قندهار که کتبش در تبریز و بعد از تبریز

افغانستان - قاضی در زمان که سابق فرستاده کرده بود و بعد از آن به کرده یا نواز

برآمده و برای تقویت برادر مدینه را

در پناه خبر عقب مجلسی و افتخار پس - در هر شهر و نیز افتخار داشت

و نیز برادر مدینه - شروع عنوان عهد است در ایران

در پنجم رجب ۴۲ - در پنجم مجلس عقد است و در بعد مجلس افتخار کرد

در روزهای ششم عهد است در ایران است که نوشته بود و در بعد کشفه است

مکاتبات مدینه عهد است از عهد است بر سر

و در پاره ۱۱ - کتبش در از کتابها غیر از کتبش که در از کتبش در

مکاتبات مدینه عهد است که کتبش در از کتبش در داده شده خطها خوانده

مکاتبات مدینه عهد است و در بعد کتبش در از کتبش در

در از کتبش در - در مجلس عنوان عهد است در است - در کتبش در

و در کتبش در - که بنا بود مراد از عهد کتبش در عهد است در

مکاتبات مدینه عهد است

در از کتبش در - کتبش در از کتبش در جمع شده و بطرف کتبش در

در از کتبش در - کتبش در از کتبش در عهد است در

مکاتبات مدینه عهد است - و کتبش در از کتبش در عهد است در

چون کند در این ~~بیت~~ بیت حکم کرده بودم را استوار کردن

در چهارشنبه ۲۰ شهریور رضاخان برادر پسر نجم برای عداوت با ایران عهد بست

در ۲۳ و ۲۴ بهار طواف عتبات کربلا کردند

در ۲۷ بهار طواف عتبات کربلا کردند و در سفر حج عداوت با ایران

انتهای مقصود داشتند از آنکه عنوان جمهوری موقوف بود

به ارتش و تنگای حکمرانان برای وکیلان محرومان

در ۱۵ دی که ۱۳۰۱ قمری است در این روز برای نخستین بار عتبات کربلا را دید

و در بهار ۱۳۰۲ که ۱۳۰۲ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

دار طواف سفر را در این شهر به ملک ایران برداشتند و در آن روز عتبات کربلا را دید

در ۲۸ محرم ۱۳۰۲ که ۱۳۰۲ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

و در بهار ۱۳۰۳

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

در ۲۰ شهریور ۱۳۰۳ که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

داده شد

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

در ۱۵ دی که ۱۳۰۳ قمری است در این روز در طواف عتبات کربلا

بهنه ۳۵ سکه در دار استخفاف محلی استغفار داد و در دار بیل غنیمت
و محلی استغفار است و در بینه عدیم تکیلی کردیم و در اور در بزر عدیم
و در بی در بزر عدیم و در کاف

در ۳۶ سکه بنیته استغفار ۴۴ احسان الله علی عدیم ارفاق
داد و در بزر عدیم مستغفر که در فرزند من است و در بزر عدیم مستغفر
در ۳۷ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۸ سکه در بزر عدیم مستغفر

بهنه ۳۷ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۸ سکه در بزر عدیم مستغفر
نقد محلی کرد و در بزر عدیم مستغفر و در ۳۹ سکه در بزر عدیم مستغفر
از بزر عدیم اول نقد سکه یک سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۴۰ سکه در بزر عدیم مستغفر
سکه یک سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۴۱ سکه در بزر عدیم مستغفر

ارغی استغفار ۳۵ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۶ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۳۷ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۸ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۳۹ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۴۰ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۴۱ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۴۲ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۴۳ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۴۴ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۴۵ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۴۶ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۴۷ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۴۸ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۴۹ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۵۰ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۵۱ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۵۲ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۵۳ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۵۴ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۵۵ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۵۶ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۵۷ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۵۸ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۵۹ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۶۰ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۶۱ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۶۲ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۶۳ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۶۴ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۶۵ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۶۶ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۶۷ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۶۸ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۶۹ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۷۰ سکه در بزر عدیم مستغفر

۱۳۰۶

از ۳۰۶ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۰۷ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۳۰۸ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۰۹ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۳۱۰ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۱۱ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۳۱۲ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۱۳ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۳۱۴ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۱۵ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۳۱۶ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۱۷ سکه در بزر عدیم مستغفر

در ۳۱۸ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۱۹ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۳۲۰ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۲۱ سکه در بزر عدیم مستغفر
در ۳۲۲ سکه در بزر عدیم مستغفر و در ۳۲۳ سکه در بزر عدیم مستغفر

وزارت عدلیه عظمی
مرکز ۲۷ مهر و قیام ۱۳۲۶

نرخه ۱۳۲۴

جناب مستطین فاضل محمد علی

جناب عالی مه روز به نام در وزارت عدلیه عظمی حاضر گشته و در خدمت
وزارت عدلیه عظمی و در هر یک از این ادارات و در هر یک از این
بزرگواران ام التبت از فردا که یکشنبه ۲۷ مهر ماه است هر روز تشریف

بیاورم - شرف و قیام ۱۳۲۶ - و در ۲۷ مهر ۱۳۲۶

بیدار خود و از این به بعد در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

قبل از آنکه در وقت استیضاح و در وقت استیضاح ۱۳۲۶

خاتمه است و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

عبدالله
مهر و قیام

و عتقاد و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح

و در وقت استیضاح

در شهر محرم الحرام ۱۳۲۹ که عدلیه منحل شد از طرف وزارت عدلیه نوشته شد

مرفوعه ۲۹ شهر محرم الحرام ۱۳۲۹

جناب... لا یرز الله بهم فی شریکته انما یرز الله بهم
چون در موقوفه بختیاری به حسب ایستادگی و عظام و دینار و کتبه و نور و شمع
برای امور خیریه و قریه و موقوفه ملک و کتبه و نور و شمع و نور و شمع
شبهه ای که منتهی شده است علیه الله و است از امر و رسیدن از
به هیئت عالی و افراد عالی و از این جهت بفرمانده الی الله در کتبه و نور
حاضر و با موقوفه قریه و موقوفه ملک و کتبه و نور و شمع و نور و شمع

شرفی ۱۳۲۹
وزارت عدلیه

مرفوعه ۱۲۲

وزیر عدلیه بی ادبیت ایضا منتهی عدلیه نظایر کتبه و نور و شمع
شرفی ۱۳۲۹ مطابق ۱۴۰۴ الی ۱۹۱۱ راجع به کتبه و نور و شمع
جناب... لا یرز الله بهم فی شریکته انما یرز الله بهم
طهران قریه و موقوفه ملک و کتبه و نور و شمع و نور و شمع
مرفوعه ۲۹ شهر محرم الحرام ۱۳۲۹ که عدلیه منحل شد از طرف وزارت عدلیه نوشته شد

طهران بختیاری شهر ۱۳۳۰
از طرف وزارت عدلیه

فوج از کتبه و نور و شمع مرفوعه ۵ شهر ۱۳۳۰
نور و شمع

مرفه ۲۰ شهریور ۱۳۳۱

ع ۷۰۹۷

بابت کل حکم بقیات

برای جانی داده (۷۹) احوال قبله شور داده جانی را

سید و جناب سردار بختیار بختیار بختیار بختیار بختیار

و کسیر عادی البیعه اولیاد و در بختیار بختیار بختیار

باقی برادران بختیار بختیار بختیار بختیار بختیار

مرفه ۲ میزان ۱۳۳۵

ع ۴۷۹۱

چون برای بابت کل حکم بقیات و جود بختیار بختیار

لازم بود که جناب بختیار بختیار بختیار بختیار بختیار

در پنج شهر واقع شده بی ۲۵ سنه ۱۳۳۳ در کت ع ۳۸۷۴ حکم بابت

نسبت تانیه بقیات صادر شد

در ۱۸ تیر ۱۳۳۵ ع ۱۶۴۴ در کت ع ۱۶۴۴ در کت ع ۱۶۴۴

که چون صدراعظمی بختیار بختیار داده امر بر بختیار اداره و تمام

بابت و تانیه بختیار بختیار بختیار بختیار بختیار

در شهر واقع شده بی ۱۳۳۵ بختیار بختیار - ۲ میزان ع ۷۰۹۷ حکم

بابت کل حکم بقیات داده شد

در ۱۳ قوسی ۹۷ ع ۲۲۲۲ در کت ع ۲۲۲۲ در کت ع ۲۲۲۲

اختصاصی مرفه جناب بختیار بختیار بختیار بختیار بختیار

که بختیار بختیار بختیار بختیار بختیار بختیار بختیار

ع ۳۸۷۴

در ۳ خرداد ۱۳۳۵ ع ۳۸۷۴ حکم بختیار بختیار بختیار

در ۲۰ میزان قریل ۱۲۹۸ ع ۳۲۹ خان مستی ری غیر داده
فردی خان ۱۵ ریح الاول ۱۳۳۸

در ۵ به ۱۳۰۲ ع ۱۹۵۱ علم کائنات بابت شجره شجره
دارد (بناست رفتن مهر الاشراف به تبریز)

در ۲۰ میزان قریل ۱۲۹۸ خان عباس ریح داده
و این برای میران توغیر بود که در خطه حسن در نظیر ملک و فضال کوفت
دارد

رادر در قریل اول

در ۲۰ میزان قریل ۱۲۹۸ خان

۳۳۶۴

مقدور میر ولادت

هفته نوزاد میر خان
در ۱۱ به ۱۳۰۲ ع ۱۹۵۱ خان
قوله شجره

انضا و سر میر اعلی

شجره شجره

نظیر طهرانی

در قریل اول

این در قریل اول ۱۳۰۲ ع ۱۹۵۱ خان
در ۱۱ به ۱۳۰۲ ع ۱۹۵۱ خان
او در طهرانی در قریل اول ۱۳۰۲ ع ۱۹۵۱ خان
انضا و سر میر اعلی

در ۹ به ۹۹ در ۹۹ به ۹۹ خان

دعوت به ۱۱ ع ۱۱

در ۱۱ به ۹۹ ع ۱۳۳۲ خان

دعوت به ۱۱

۳۴۳۳۳ / ۹۱۰۴
مبلغ در حد ۱۳۹۰۰۰۰

بدرک تقدیم کردیم و بفرستادیم - زود عیادت
در اردبیل

شرف دین را بمجلسی از علمای کرامه فخریه فرستادیم
تکانت شریف خان کارس را بفرستادیم و در وقت تقدیم کردیم
را برای اهدای در خان به علمیه که ما نیز اهداء کرده عطف شد
را در آن را برای اطلاع «لا تقدیم نمود»

در پنج بهمن ماه ۱۲۹۳ عید نوروز منتهی شد و در روز پنجشنبه ۱۲۹۳
در این باب ترتیبی حاصل شد و بعضی از آنها را دادیم و بعضی از
۱۵ فروردین ۱۲۹۳ عید نوروز را در روز عید ۱۲۹۳ و قافله
و قافله انعام و امداد را ترتیب دادیم و کتابخانه اردبیل را بفرستادیم
بودم
در سه شنبه پنج اردیبهشت ۱۲۹۳ خان مستقر ای دیوانی بفرستادیم

۱۲۹۳/۱۲۹۴ خاخ
در ۳ اردیبهشت ۱۲۹۳ عید نوروز را در روز عید ۱۲۹۳
در کلکته مستقر شد

بر ۲۵ بهمن ۱۲۹۳ برای اطلاع در قافله ۱۲۹۳
۲۵ خاخ مستقر شد و بفرستادیم و در ۱۵ بهمن ۱۲۹۳
در ۲۵ بهمن ۱۲۹۳ مستقر شد و بفرستادیم
و بفرستادیم از روز ۱۲۹۳ عید نوروز را در روز عید ۱۲۹۳
نزد آن و بفرستادیم و بفرستادیم و بفرستادیم
بان را بفرستادیم ۲۰۹۹
نمود و قافله ۱۲۹۳ در ۱۲۹۳ مستقر شد و بفرستادیم
الهم و دیوانی بفرستادیم و بفرستادیم

باسم برکتی از غفر در ۲۱ دی ۱۳۰۲
در ۲۱ فروردین ۱۳۰۳ بموقع $\frac{۱۹۳۱}{۱۳۴۳}$ بمقام اول
یار که عزت مقدس است

در پنجشنبه ۲۱ به عزت ستمواری ۱۳۰۲ مدبر حقوق برائی
تحت این و حقوق ملکیت و ابرار دعوتی بم با حق از دار
هر پنجشنبه کن از ۱۹ به قوس ۱۳۰۳ معتمد در این
دوازده مهر ۱۳۰۳ معتمد ملکیت و ابرار مدبر
به طه توانی نه نرسد حق و ابرار
دار اول مهر ۱۳۰۳ خدمت نهایی فائده دارد

تحت این و حقوق ملکیت و ابرار دعوتی بم با حق از دار
هر پنجشنبه کن از ۱۹ به قوس ۱۳۰۳ معتمد در این
دوازده مهر ۱۳۰۳ معتمد ملکیت و ابرار مدبر
به طه توانی نه نرسد حق و ابرار
دار اول مهر ۱۳۰۳ خدمت نهایی فائده دارد

تحت این و حقوق ملکیت و ابرار دعوتی بم با حق از دار
هر پنجشنبه کن از ۱۹ به قوس ۱۳۰۳ معتمد در این
دوازده مهر ۱۳۰۳ معتمد ملکیت و ابرار مدبر
به طه توانی نه نرسد حق و ابرار
دار اول مهر ۱۳۰۳ خدمت نهایی فائده دارد

[illegible][illegible]

سابقه مراد می را چه بقا نرسد چنانچه در این وقت فرموده اند
در ارتعاده که در مساعی چنانچه در این وقت فرموده اند
صورت مراد مراد را بقا نرسد چنانچه در این وقت فرموده اند
نموده و در ارتعاده که در مساعی چنانچه در این وقت فرموده اند

جای که فرخ داد

سقا شمع زار و سحر عظمی

بر حیرت و ۱۶ اعل ۱۳۰۴ هجری قمری ۱۳۰۵
کتاب وقت شمل
در بهای صغیره جینی خان و سقایی برای
پشتاف داد و در کجای و طلاق نیز حاضر شد به پیش داد و مورد
که جدا دارد و چون بدین داد و بهشت یکی است و جدا
معا به و لایحه به به قری ۱۳۰۹ و تبدیل نیز و معروف به بر اتمام است
به به یک حق به به ۱۳۰۵/۲/۲۲

این زمان که سال ۱۳۲۰ هجری قمری ۱۳۶۰ قمری است از این به بعد و در شهر اصفهان
و قفسه را که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
طرح و بهشت است — در این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
به کار با این زمان که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
از طلاق و در این زمان که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
که کام از این زمان که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
در این زمان که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
خداوند و بهشت است از این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
که معارف از این زمان که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
خوب و خیر و سوره که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
و ما در سوره که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
این سوره که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
ای سال و از این زمان که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
از این زمان که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که
در این زمان که بر این زمان که بر این زمان که بر این زمان که

روز یکشنبه بیستم و هجدهم مطابق اول در ماه شعبان
 از خانه قاضی محمد بن علی خان از خانه از خانه حرکت کردند با عده
 سجد روی امه از این کوچه را و بسطیل شده و حرکت کردند مراکز
 لغویان و سزاوارها و این خان (عاج خان) مسعود
 بمشوره و این خان و کلفت و با به خان زن روح قاضی که معنی
 قاضی و میرزا ابوالحسن سجد و من سجد و فرج زادی و کز
 این شهر که تا کرج بن حرکت آمدند

عوید معنی لاجوردی عوید معنی جعفر عوید معنی عدل
 عوید معنی عدل و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل
 عوید معنی عدل و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل
 عوید معنی عدل و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل

بعد از توقف در دروازه تا کرج رفتن قاضی که با این حرکت آمده بودند
 و با عده که با عوید معنی عدل و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل
 و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل
 و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل
 و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل
 و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل

و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل و عوید معنی عدل

سبب چهارمین است و قسم میگوید که از نزد برادرانی خوانده بود
 تا از نزد رفیق میگوید که در شب اینها بر رفته ایم و میگوید که فخر را
 بجای آورده ایم و در جمعه ۱۱ فرسخ در این فتنه و قحطی و بطن
 و قحطی و کسب کردم بطرف حله و بعد از آن عزمه و قاسم
 در وسط راه در الکفل رفته و باز کردم از باز دارد و فضا
 بود که یک کشته آن مشایخ است و اینها مثل زجاج باقی میماند
 و بعد رفته و بعد به سبب بر طبق مشایخ که در این صفت میگویند
 اینها میگویند و باین دست میماند با سبب و بعد و نیز میگویند
 باشد و از طرف دارند از آن فضا لایحه دارد و بعد از آن
 بخوبی میگویند و از آنجا که دارد و بعد از آن فضا الکفل
 در این است و بعد از آن در طرف دیگر دارد و فضا میگویند

میگویند که چهار نفریم در این است و میگویند سبب چهارمین است
 و اینها میگویند و بعد از آن فضا الکفل و بعد از آن فضا
 در قصبه الکفل و بعد از آن فضا الکفل و بعد از آن فضا
 بعد از آن باز از اینها و کسب کرده و بعد از آن فضا
 که از یک نظارت و بعد از آن فضا الکفل و بعد از آن فضا
 و فضا الکفل برای باز است قاسم و عزمه و کسب کردم اول باز است
 فخره رفته در اینها و بعد از آن فضا الکفل و بعد از آن فضا
 باز است قاسم و فضا الکفل و بعد از آن فضا الکفل و بعد از آن فضا
 سبب کاف میگویند و بعد از آن فضا الکفل و بعد از آن فضا
 سبب مراعت کردم راه قاسم و عزمه و کسب کردم و بعد از آن فضا

هفته آینده قبل باران آمده بود و آن سبیل بگل و گشت و بیاب
 رفتیم و در دروازه آب از قاسم قراری باران آمده و هوا ۱۲
 سردتر و باد و باران و آن سبیل در دروازه و دروازه
 آب و در دروازه آب و وقت سه بود و یکشنبه ۱۶
 نزد دهم ماندم و در دروازه آب و دروازه آب و دروازه آب
 و یکشنبه ۲۳ فرستاده ام که برگردد و یکشنبه
 ۲۴ کاج طین در دروازه آب و یکشنبه به فهم بماند که در آنجا
 بول بکرم بیدر حجاز و یکشنبه و در دروازه آب و یکشنبه
 ۲۵ برف مراعت کردم و در دروازه ۲۹ رمضان بکرم
 در کتب بود و روز ۲۹ برگردانده از آب یکشنبه غایت

تا یکشنبه ۳۰ در کتب بود و فرستاده بودی و در یکشنبه ۳۰
 بنده در فتح و سلام شد برای محمد و اطرافش آب و یکشنبه برای ملک
 را برده است و در دروازه آب و یکشنبه ۱۱ برگردانده مراعت در دروازه آب
 کاج طین و فتح در کتب ۱۲ که برای ملک و فتح برای سر نوزدهم
 و ایران خان و کاج طین و در دروازه آب و یکشنبه ۱۲ که را غلبه و آن در دروازه
 زبانه امضا کنند و در آن کرم امضای آنها متوقف بود و یکشنبه
 از یکشنبه ۱۳ بکرم و یکشنبه ۱۴ که اول از یکشنبه ۱۵
 در یکشنبه در دروازه آب و یکشنبه ۱۶ که در دروازه آب و یکشنبه
 سنی نوزدهم از دروازه آب و یکشنبه ۱۷ که در دروازه آب و یکشنبه

و در دینک و یک کوزه پیچیده حق برنج کف دست با صمغ
فونی م نایب و یک کلیم و همی ف و هم بخت بر دوشتم پاد
بنا به ابراهیم حضرتان طهران و نساجم

صبح هم نشسته ۳۳ زوال مطا بی هیارم زود دینی ۳۰۹
از لافین بنیاد دوازده بلوط نام و کت کردم و دارم
تسلیه قاتع آبروی و حضرتان بلوط طهران و کت
کنند در حرکت فدا دیرای اسدن اتر بیل و بلی که
با هم همراه اتر بیل مایه قدری کت کردم سه نفر
که در اتر بیل مایه از اهل تبریزند و بیل بیل بر مادی
رسمی و این مایه که کرده و همی جوانان را نداد

و در خدمت نهار و وعده نهار از انجی و کت کرده همراه زود دینی
بلی که همراه اتر بیل مایه و کت کرده و توتیا و کت

در بنا به این مطلب ششم تا امداد سه نزد یک صبح بر صبح
و بنا به این مطلب ششم تا امداد سه نزد یک صبح بر صبح
۳۵ زوال هیار از تسلیه کت شده و اردن م شمع اتر بیل
نزد دما را فیل فیل کردن به صبح مایه که عین داده بودند
دقت دارد که اراج ششم منزل جوید که پرازی را برای امانت
اقتیار کردم در ششم حاضر نوار شده منزل جوید که رفتم
خود جوید که بر عهده و دیر از اهل ابر در انخانه است

در این خانه چندین از اعیان است در عرض و لطایط بسیار فواره
و عرضی جنب و عرضی خانه و طبع ذهاب و سراج از آن خانه
ایستایی است دارد و از یکم گشت در آن خانه های تمام
ایستایی بسیار دارد و از هیچ خانه بنانه دیگر بخود و یک
از خانه مسکن دارد و نزدیک است به خارج شهر و در
در خانه بنا را در کوه ها ساخته و با کوه ها یکی است
صفت در آن همه صفت از این افق و صفتی قریب با ماه
شماره در آن نیز است حضرت زینب است و حضرت زینب
و حضرت زینب است بر روی نهاد و در حضرت طلوع و غروب
و حضرت زینب است بر روی نهاد و در حضرت طلوع و غروب
نزدیک قریب و در کوه ها ساخته و با کوه ها یکی است
نزدیک قریب و در کوه ها ساخته و با کوه ها یکی است

تا فیما بین لونی عیدی است و جنب جامع اموی مسجد را می بین
است این فلک است که گشت اول در اول و بعد با هم
و گشت یکدیگر برای مسجد که گشت اول در اول و بعد با هم
با آن سبیل به سر دست رفتم و سبیل چهار از پنج است به سر
سیر به در و گشت به سر دست منزل کردم اینجا با صفا است به سر
و در خانه به سر دست است اطراف های مسجد دارد در یک طرف
منزل کردم در آن که در دم به صفا رفتم کسی دیگر را ندانم و به
آنها که این خانه میرزا حسن که از اهل و بیکان است با فواید
در راه های حرمانی منزل دادیم و در آن به رفتم در خانه های
به سر دست به سر دست و در آن بود و عدای تمام و هزار خانه را دید

درین وقت قیام و کدورت را که در درختیست برین وقت
 (۱۴۱۰ و درین ۹۰۰) اکثر عاقل و کثرت سازبی
 در جمیع منزل و کثرت نه بانه در وقت بیطیای کثرت را در وقت
 کثرت سازبی نیست در اوقات بیاید و بیاید و اوقات
 بیرون آورد و کثرت را که در وقت بیطیای خود را کثرت
 در کثرت های بیتری برای خود بکشد و با کثرتی و کثرت
 در جمیع بیطیای بیتریست و کثرت بیاید و کثرت
 که بیاید و کثرت را که کثرت نه بانه در وقت بیطیای اول
 از اینجا بیاید و کثرت را که کثرت نه بانه در وقت بیطیای
 بیاید و کثرت را که کثرت نه بانه در وقت بیطیای اول

در این وقت در اوقات دیگر با هم تفاوتی و بیتریست و کثرت
 در وقت برای بیتریست و کثرت را که کثرت نه بانه در وقت
 در این کثرت و کثرت در وقت اول در وقت بیطیای و کثرت
 در وقت بیطیای بیاید و کثرت را که کثرت نه بانه در وقت
 که در وقت بیطیای بیاید و کثرت را که کثرت نه بانه در وقت
 کثرت را که کثرت نه بانه در وقت بیطیای و کثرت
 که کثرت را که کثرت نه بانه در وقت بیطیای و کثرت
 که کثرت را که کثرت نه بانه در وقت بیطیای و کثرت
 که کثرت را که کثرت نه بانه در وقت بیطیای و کثرت

در سینه دو اغمای دلم در دیا برای نایبانه ن راه کثر گذاردن
 تا بنیعت از لب گذشت کثر تا ز دیک بر لبه توقف داشت
 ساعتی نیز از لب نشسته از آنجا و کثرت در نظر نشسته بر لبی رسید
 طول کمالی را از بورت بعد تا بر لبی نشسته و پنج میل بگفت
 و عرضی کمال از قبل تا بعد متر کشته اند در تمام طول کمال
 ساعت دو اغمای گذارده اند که کثر از میان آنها
 بود در بر لبی هم قدری توقف کرد که مضر بود بر تخته
 شب یک نشسته از طرد گذشت و در یک نشسته و دارد چو اعراس
 نشسته است تا صبح در دیا توقف کرد و در سینه نشسته

متوجه به بنویس رسید و معنی پیاده شده در آنجا عبود بنادی بجم در یک
 در کثر اگر که اهل کثر برای آنها بول ساند فست آنها در اب
 فرود نشسته بول را سیر فست و در دمان خود ز فیره کرده عقب بانه
 سیر فست و از بنویس اندر آنه آوردن در کثر و بنویس روز چهارشنبه
 و یعنی (۲۰ فروردین) صبح کعبه رسیدیم در عید یار
 در صبح معذرت عذر استعفی گذشت و در کثر بر حسب اندازه
 عود اخضر برادر جعفر حسن را عذر دارد و حسن عذر را معذرت
 در نظر راست بهما از خبره ز دیک کثر است و بهما بهرا بک
 عذر را عذر تا جمع در بزم ها داده نشستم و در مرکز عید

در سیم بنی که قهره خانه در لایکنی سجد دارد و این عاز
اثر میل سید هند است را اینا مانع هیچ شنبه ۱۴ و هجری دارد
نه بنه منوره سیم لطف بنه سید مصطفی است در ب در واره
از اثر میل فرود آمده است با در واره بنه که از دره لطف
حمله نمی آید و رفتیم حمله نمی آید و خارج از چهار شهر قهرم بنه
است بر دین چهار قهرم با در واره است نخواهد تا شنبه
نشدند شنبه است و دهنم اینجا دارد و سیم و اگر هجری ۱۴ هم در
خانه های آنها وارد دیگر نیز یک خانه در لب اماره
را در فقط صاحب خانه در یک اطاق خانه دیگر در
منزل و است صاحب اطاق و لایکنی و لایکنی با هم مال بود

بعد از ورود تمام باب و لایکنی را که در لایکنی محفوظ از این است خانه بود
تظهِر کرده بعد از غسل لطف قهرم و قهرم ابتدا در قهرم زبانه را
قهرم در این زمان قبرستان خود به یک تمام قهرم و قهرم را در یک
شبه فقط شهرت قهرم با در واره بنه سید یکی است قهرم
در زبانی تر قهرم آنها را اطاق در محوطه قهرم لایکنی هند است
در در واره زبانه است سید در واره سید زبانه قهرم با هم
هند قدم سید هند در زبانه بنه بنه بنه بنه بنه بنه بنه بنه بنه
هجری ۱۴ مندرج است با در واره بنه بنه بنه بنه بنه بنه بنه بنه بنه
را در واره مراجعت کنند چهار قبر متصل هم مال آنها است

نام من قنبر نام زین العابدین نام که با قر نام صغیر هادی
علیه السلام بنا شده هم قرم توتیا بالادی سرائها قبر عباسی
حضرت رسول است طرف بیت الافان قدس بر دم
نکته نوشته از اوصیای هم از آن باقی نیست چند قرم
بنا شده چند قرم از قبر ائمه طرف قبله قبر حضرت صدیق
که بر و آنرا می خوانند قبر از حیات بنبر و ام کلید
در قبه و در قف و قبر عثمان در بقیع است و همچنین قبر
صلی الله علیه و آله از در و از ده طرف بقیع که داخل شهر است طرف
دست بنا شده قبر یحیی بن جعفر هادی است و یک
راهی است که الان اطراف آن مسجد است و در یک راه

قبر ابراهیم از فقط یک اطراف با ده باقی است از این اشیاء
زیارت حضرت رسول از باب غیر میل دارد و هم شهر باب
غیر میل طرف شرقی طرف بقیع است هم حضرت رسول
که قبر آنحضرت در اینجا و صدیقه طاهره در آن است بحال
موجود باقی است از چهار طرف مشک است و اینها نیز
حضرت رسول است و در باب دیگر موقوفه حضرت صدیق
که قبر آنحضرت در آن است و این در صورتی که با دروازه
خانه حضرت صدیق در طرف شمال و هم حضرت رسول در
جنب است که در آن نخل میوه و غیره میوهها نخل که در آن میوهها
نوشته یازده است و قبری نکرده ای که در آن نه در آن

بنیاد حضرت رسول و ائمه یقیع مع و لب میرقم بنیاد یقیع
و ایه قبل از غروب رفت و الله در دوازده لبه نمود و در بنیاد
حضرت رسول تا فیدن یک است که نشسته ممکن بود زدن یک
حضرت عیسی است که برود و بنامه یک نو کس را یک عیداده
و در نشستی در مسجد خواندن نماز و خواندن قدر طول یک کس را
نه است کس بنیاد یقیع را بنا کردن و در روزی آنها با از خارج
بان ترتیب بنیاد کردن یقیع بود و در یقیع هم در یکم دادن
مسجد و در هر دو الفی بهتر توقف کنیم در بنیاد عید
زیم از بنیاد عید بنیاد کشته پس رفتیم در حضرت حمزه و شهداء عید
و از بنیاد کس قبل از بنیاد و در اب فغان که در بنیاد عید

عقل کس عید است این را تمام عید را در عید عید و اید عید است
بالله از قبر حمزه مسجد عید است و عید عید و عید عید است
حمزه بالله برود در کس که عید است پنج شش زن بالله از
در بنیاد عید است اینها حضرت رسول در عید عید است
از بنیاد عید عید بالله از در او در عید عید است
که یک کس عید است و عید عید است که در عید عید است
مسجد است که عید عید عید عید است در بنیاد عید حضرت عید
که در عید عید است و عید عید است عید عید است
عید عید عید عید عید عید عید عید عید عید عید
عید عید عید عید عید عید عید عید عید عید عید

[illegible]

مریه که از اینجا به دور او تبیل شد تا یک در تبیل گذشت این مریه
 که تا او تبیل تا جمع شد و اذن و کت داده شد و در پیش
 در اینجا بعد مریه مریه را در عیال از تبیل کت داده شد و در
 داده بودم در مریه مریه را در عیال از تبیل کت داده شد و در
 داده ام از مریه مریه را در عیال از تبیل کت داده شد و در
 به مریه مریه را در عیال از تبیل کت داده شد و در
 را در مریه مریه را در عیال از تبیل کت داده شد و در
 که در مریه مریه را در عیال از تبیل کت داده شد و در
 از مریه مریه را در عیال از تبیل کت داده شد و در
 در مریه مریه را در عیال از تبیل کت داده شد و در

۲۳ در قیامها صبح بخانه مسجد ۱۸ رفته این نه طواف و سعی کرده
از اعراف خارج شده منتهی حبیب طواف و سعی کرده
با خود نماز کرده صبح و شب مسجد ۱۸ رفته نماز طواف
بجا می آوردیم در این شب لایق ابراهیم با هر دو اعیان در روز
احمد فدا دارد و این خطبیه بسیار توفیق ابراهیم بود
سپهبد بنویس اینها اول ماه ذیحجه است انبیا هدی کوچه
ابو قیس رفته ماه نهم گرام می خواندند و شب
همی رفته ام در کعبه رفته و اینها هر که اندر می
در دریا و عبده دیده و دره بنهم او شده بود بلور
مرصع قطع شد و آن خرد و تاجی در حلقه ماه علم کردیم

شب چهارشنبه اول ماه ذیحجه حرم است باین طریق دفع است
از کعبه خارج شده شب نهم ۹ ذیحجه در کعبه رفته ام
دوم شب در کعبه رفته و حرکت کردم قبل از صبح بزنگار
ایستادم در حادی که بسیار کرده بودند منزل کردم یک حادی
در ازده نوزده شفا رفته بودم لطف حادی را تجربه کردم برای
حاجه خانم و لطف دیگر با هر چه ابراهیم دعا می فرمود
از روزم تا بعد از نوب در عرفات بودم از ظهر از در اهل شده
بایدی کعبه عرفات رفتند دره نزدیک حرکت کردند بلا
سفر حادی برای ابراهیم بنده از در نزدیک فلان بنده و

و حرکت تا بیدار نباشد طول کشد که از حد عرفات خارج نشود و متوجه
سفر اینجا می شود و میزنند و محبت بر آن تو سبب با شکر در آن بیاید
نزد کرده اند تا حق گفته کرده در خفا شک زده برای
حرکت می آورم مرا غایت در کجا ده و در پی آن است
خواهد بود از طلوع آفتاب و در عقبه هم از این بلوف میزند
و حرکت کردم در سفر جاری می شود کرده بیدار و تفتیش
عمره عقبه رفته و می میرد که از این راه می گذرد و در
برای فدر و کشند و در جمع می آید و کشند و در
بوی حد کرده فدر و در کجا کرده تا مورد حرکت است اینجا

است در بیدار شدنم بدانم در کردار من بسیار از آنکه اینها را گفت
گفت از جهت از هر کسندی قهر و غلبه کم گوشت گرفتن است
عادر سلطان دنیا حاضر است سرز استم و نه الحاح از او
خارج کردیم آن روز در حال و حال و حال و حال و حال و حال
فدای از روز که روز شنبه است بیدار می گردانست
بویانه برار شده رفتم که بیدار غل در بر که طواف و طواف
ظهور با آورده بعد سعی بنی صف و برده و بعد طواف با
آورده و بعد ساعت از ظهر گذشته طواف شده و رفتم منزل نماز
و سایر عبادت و عبادت کردم برای من و عبادت

الله عز وجل اراد به ان ياتي به من غير ريب
 انما نازله من ربك وحيا خاتمه عجيب در بيدار
 اسببم بيا در بيدار نام و خواب جمع بگویند ملازم
 چرا که در بيدار و خواب و نشسته و کمر دراز
 بلکه بر همه تنگد و کثرت عجیب و قوی در هر که بام
 فراغت میگردد در صندل طویل کشیده از انبیا می شنید
 ششم اینم که بفرموده در خانه کعبه را عقیده عارف
 جمع باز میگردد در باری بر او داد افش قبل از اعمال
 دوشه و بیدار اعمال جمع دوشه و بیدار بول داده در فل

کعبه ششم در چاه و کعبه و مانی کانون ناز و خانه و کعبه
 کعبه ای که در دم ناز طواف نای در هدایت ابراهیم
 بیا آوردم و ناز طواف نای کعبه را اگر ممکن عقیده های دیگر
 کعبه بخوانم با همه کارها در مسجد جمع و شب ناز طواف و خواب
 و آن است با این ماه هم به است و اگر است و است
 در شب بام که طبعه ها هم خوب بود و به بند زده بخواب
 و بفرستایان هم که است با کفوف بیدار بام جمع که می
 شست کرد از هر بفرستایان بیدار طواف و بام و است
 طواف دادن مجامع منوع است و در وقت از روز

بایست بعد منزل طواف بودم هندوانه و خیار و لیمو سیب
و پرتقال و غیره میوه های دیگر در آنجا بود و در آنجا
گوان نام میوه های بسیار که میگویند آنجا بود از شربت
و دوشه های بسیار و میوه های بسیار که تو بیا بخور آن مائمه
لاهی شربت و در آنجا میوه های بسیار و میوه های
فستق و غیره شربت و میوه های بسیار که از آنجا آورده بود
یا هندوانه و در آنجا شربت و میوه های بسیار که از آنجا
از آنجا آورده بود و در آنجا میوه های بسیار که از آنجا
آورده بود و در آنجا میوه های بسیار که از آنجا آورده بود
و در آنجا میوه های بسیار که از آنجا آورده بود

دیگر در آنجا است در راه که از آنجا میوه های بسیار
آورده بود و در آنجا میوه های بسیار که از آنجا آورده بود
و در آنجا میوه های بسیار که از آنجا آورده بود و در آنجا
میوه های بسیار که از آنجا آورده بود و در آنجا میوه های
بسیار که از آنجا آورده بود و در آنجا میوه های بسیار که
از آنجا آورده بود و در آنجا میوه های بسیار که از آنجا
آورده بود و در آنجا میوه های بسیار که از آنجا آورده بود
و در آنجا میوه های بسیار که از آنجا آورده بود

عمل ما بشه هم او نفر دستانم دیگر یکم بنام برده خانه کبریا هم
 خود این بود در سر کرده است است در جی ز غنای قوت
 انچه شنیدم در دلها با دیدم از نا امن راه تا و یکم و بنا
 و سرف و عیب برها و قتل جی از اری از آنها پیدا بود
 کفر بیبا ده مکن بود با بول از غده بدین از کلمه نه بین
 یکم برود هیچ سرف با حبیبی نه بین زنه شنیدم
 با همه حال با برار که سرافت کرد حکومت اول یکم بنوا نشد
 نه بین رودن اجازه داد آنها و کت از در خدمت یکم بنوا
 یکم سیر دنا اجازه داده است از درازا مدد عظم انچه بشد
 غنای و بر و کت نگارم و در یکم با نه بین و نشد ۱۸ کلمه

کلام بر دین یکم که از این او بنویس که عاقله در او بود حبیب
 در کلامها زیاده است بر او بنویس که از غده بنام حبیب و از
 کلمه هر دو بنویس بود که ام بنوا نشد از درازا مدد عظم ۱۹
 در کلامها با نه بین کلمه انچه با هیچ نشد او بنویس بنا بر ۱۹
 ام تا بعد از ظهر که او بنویس بنویس در با بنویس بود با بنوا
 حبیب و بر بود عظم صلاخ نه با بنویس غنای غره در کت و افع نه
 بود بعد از ظهر از کت و کلمه بنوا نشد او بنویس کلمه برار سرف و کت
 کلام زرقف با در یکم از کت ۱۵ نشد با ۱۹ کلمه
 بنوا نشد و در طول کلمه ۵۵ کت کت با از کت بنوا نشد

کشته دارد عده ششم منزلت آن دادند در هجدهم
 انزال بالایی بام نام فقیری عوده و تراکت کردم
 هوای عده در موقع راجع که نیست بستم نه در در
 وقت رفتن شب بالایی بام معراج برف است و در
 هوای برف بفرستاد رفعت و باران در طوبی و سیر
 مثل اینکه باران آمد و بستم روی ام عده هوای بسیار
 بی دارد و ضعیف کشف است و بفرستاد در انچه که
 در انجا بایست و با لقمه در لقمه شایسته و کوفه
 که می خواهد منزل دارد منزل ما بخواه در مسرت
 بخورد و از هر شنبه ۱۴ تا ۱۵ از تهران

ایران کشف و داد و برف است و بفرستاد در هر شنبه ۱۴
 داد و برف است ایران تا که بفرستاد در انچه که
 در بستم بخورد و در هر شنبه کشف است و بفرستاد
 و قول زبیر است که از انجا بفرستاد و بفرستاد
 ایران بفرستاد و در حال و بفرستاد و بفرستاد
 ۱۴ از اداره بفرستاد و بفرستاد در هر اول
 در انجا بفرستاد و بفرستاد و بفرستاد
 و الله بفرستاد در هر اول بفرستاد و بفرستاد
 در بفرستاد در هر اول که بفرستاد و بفرستاد

کرده بود برای فرستادن و در آنکسای دیگر که صاحب میانه میبودند
 و هر یک میگردیدند شب ۲۵ دیکم خجسته عطا می دادند
 نفعی بود و در آن شب کثیر جمعی میبودند و بسیار اطفال
 و بزرگان و دلاوریان و بزرگان و بزرگان و بزرگان و بزرگان
 حاضر کرده اند و در آن شب در طبعه پائینی کثیر آتش گرفته
 باقی بقیه شب که نشسته و فکر میباشند و در وقت صبح کثیر
 تا وقت فراوان که خداوندی گردانند اهل کثیر در آن وقت
 به هدف و فتنی نفس و فتنی آنرا عدد در بر نماندند
 و شد عید نوین فتنه گردانند و در آن فتنه تا در آن
 ۲۷ در کثیر بود و جمعی در کثیر عید و فتنه نور بسیار

آنها آوردند و جمیع بیدار میبودند و صاحب خانه با زنهای دیگر
 که اکثر اهل مال گردیدند و در آن شب و فتنه با عدد و در آن شب
 شب هم نزدیک و فتنه بسیار شده و اینها بسیار را در آن
 و اگر فتنه کثیر را در آن شب و فتنه از روی اینها بسیار فتنه
 و فتنه اینها بسیار را در فتنه و کثیر و فتنه و فتنه
 بجز میگردیدند و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
 علمید و در آن فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
 و در آن فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
 و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه و فتنه

معنی باشد درسته در عی ۱۱۱ هزاره ارضی باشد باشد
در آن پس سیرت علم برای علم و انوار و عرابه انوار
نیکو که تا در جوطه که اطراف آن هم کشیده است
در شش شکل را طاقی است در هر طاقی سر
جایب شده جوهری که در آن طاقی را
در زنی که با کوه را کشته بر و دیگر را در آن راه
نه آدم از این قبیل جوطه تا مستعد است در یک دارای
چهارها مستعد و یک دلمان دهده خانه که با خانه
ملکوت بزرگ معنی آن در کشت و سایر اعیان آورده
مستعد و کشت یک سینه ۲۸ حالت در یک باشد

معنی دارم و از همه اینها میا و بر گفته بر نه وقت دارم
تا چند روز منزل مسکین و کشت نراج تا بدین حد که در هر
بخش در آنست و جوطه کشت نراج بخرد و کشت جوطه نراج داده
حاکم طراده دارد و دفع کرد و چند ملکات را هم توکل ایران در
بردست و توکل جوانی و پادشاه هر دو آن از توکل و آنی بود
اما که زدا کشت خواه اند که تا این حد است بر دنا و در سینه بخت
در طراده اند از روز عید تا حرم حاجها مع و هر یک در سینه
و از این کرده اده و آنرا در سینه از پادشاه کشت روز در طراده
بخت بخت است و مع از روز و کشت را هم معنی بخت است از آن
در کشت و کشت بود و معنی کشت معنی کشت بود و کشت

[illegible]

ما را بخانه خود بدسترس داد و نیز برای گرد خانه نهادن داد
 سوزن و نیز دوزخ و نیز از رخ فسیح از این ملک کرده و نیز نظر
 به حفا بهم بداد و هر که نهاد و فسیح خانه تو را اندی در میان
 باز بود و گریه و دارد اهل خانه هم گریه میباشند و اهل خانه
 نمیستند و از هر ملک قاتل تو را اندی مکن است از این برون
 ابرو به چشم بر قبر عبدالمها بالای کوهر است و فتح بالله سوره
 بر از عباسی قریب است و از ارد مقبره عبدالمها در میان
 او کشته است خانه و همراه او خوانده مقبره در قریب است
 ملک اهلان بکطرف مال برداشته و ملک اهلان در طرف دیگر
 زانیه است در اهلان و ملک که مقبره است کسر و اقل میزند

نیز صخره عازی است که بایه بخرط و باغ حیدر علی پاشا
 نام نیز صخره ای است که در اول و مقام پهلوانی و
 داود است بالای صخره مقام حضرت اول و موسی تارک
 است در صخره زده این است و هم زده این مقام است
 و کتب بالای نام صخره و لغای خارج زده است در مقام کتب
 ۱۷۰ قدم نوشته اند بر دیوار بزرگ و ۱۲۰ قدم
 نوشته اند از راه در است بهمان و جنوب و مشرق
 طول صخره که کتب بالای است ۵۵ قدم و عرض
 ۴۳ قدم و ارتفاع از زمین ۱۰۰ قدم کتب و در کتب
 این صخره حضرت اول و عیسی علیه السلام در طرف جنوب
 جای است که از اصل برآید از دیوار این که ببرد

سیر و دیوار که است بر دیوار و دیوار و دیوار و دیوار
 جمع کتب و کتب که در دیوار و دیوار و دیوار و دیوار
 در طرف شرقی و جنوبی است یک از آنها کتب است با طبع
 ارم و ظاهره فرقه کتب است در این کتب و کتب
 باز کتب و کتب از کتب و کتب است در کتب
 ۱۰۴۲ قدم در کتب و کتب ۱۵۳۰ قدم در کتب
 جنوبی ۹۲۳ قدم در کتب و کتب ۱۹۰۱ قدم در کتب
 ۵۰۹۵ قدم که کتب و کتب است در کتب
 بنای صخره محل کتب و کتب داود است و کتب
 که کتب از کتب و کتب و کتب ۲۲۷ قدم طول و ۱۹۸

قریب عرض است و طول دیوار آن ۱۵۶ قدم و ارتفاع آن
 ۵۹ است سنگهای بزرگ در آن جای دارد و در آن رخت
 هزار تن سنگ بکلیب می برند و بکلیب می قامت در آنجا
 می دانند و داده که منحل می کنند و هابی دیگر در آن
 انفرست کنند و معلوم است که در آنجا که تا دیار رفته
 و کلبی هم و کلبی هم و کلبی هم و کلبی هم
 محله حضرت علی در حالیکه در آنجا است و محله حضرت
 که کجا است و در آنجا است در آنجا است و در آنجا
 و قریب منزل حضرت محمد و امام محمد است و در آنجا
 بودیم در آنجا از دیوارهای کلبی تا مقبره می رسید

منزل ما نزدیک قلعه دارد و است که نزدیک با کلبی و آنجا
 رفته و آنجا عالم دارد و کلبی در آن قلعه بود و کلبی
 بودیم یعنی مالکی عزیزی بودیم و کلبی تا آنجا فرج و کلبی
 کلبی کرده و در آنجا کلبی شده و کلبی آن کلبی بوده
 فرجی از دیوارهای کلبی می آید و کلبی کلبی است
 کلبی کلبی رفته و در آنجا کلبی شده و کلبی کلبی
 کلبی او دارد و کلبی کلبی کلبی کلبی کلبی کلبی
 کلبی رفته و در آنجا کلبی کلبی کلبی کلبی کلبی
 و کلبی رفته و در آنجا کلبی کلبی کلبی کلبی کلبی

پیش راه قیام در هر شنبه خانه برای خواندن چاه یا برآمد
تا وقت نماز افغانی قطعی خارج و دارد فایک برده
ستم هر شنبه ۱۹ حرم دارد شام ستم دورها
۲۰ و شنبه ۲۱ در شام خانه جو علیا بودیم هیچ ۲۲
صبح از شام حرکت کرده یک ساعت توپا بزوب در طبع
خانخانه چاه خوردیم بعد از نماز مغرب از آنجا حرکت
کرده صبح شنبه ۲۳ وارد بغداد شدم و بعد از تسبیح
حرکت بغداد ظهر شنبه ۲۳ وارد کاظمین شدم منزل
کاتبه فی صبح شنبه ۲۴ رفتم بغداد را از آنجا تکیه
ایستاد بعد از آنکه همه آنها کاتبه های را مع بعضی باراف

۱۴۱۰ دارد در حقیقت با شک قطعی بود را صبح کرده عصر از روز بغداد
حرکت کردم شب شنبه ۲۵ و شب شنبه ۲۶ در راه
۲۷م منزل شنبه از آنجا صبح شنبه ۲۸ رفتم کف منزل سیدنا
کاظم منزل کردم شب چهارشنبه ۲۷ و شب شنبه ۲۸ کف
بودیم صبح شنبه از آنجا حرکت کردیم شب جمعه ۲۹ آمدیم
روز جمعه عصر رفتم کاظمین شب شنبه در کاظمین مانده روز شنبه در بغداد
بوفه شنبه از منزل کرده با کرده روز شنبه و شب کاظمین را صبح کرده
شب شنبه صبح شنبه و شب شنبه صبح در کاظمین مانده عصر شنبه
از کاظمین حرکت کردم یکروز در بغداد و یکروز در بغداد

[illegible]

بنای پارس بنام شهره دهان که در زمانه قاجار ۱۲۹۷ هجری
۲۹ هجری ۱۳۳۵ قمری شهره فقط یک ساختمان را و بعد کارهای آن
و مانده بود و فقط بنای رفیع و بلندتر از بناهای
و بناهای دیگر و قوام دارد و دیگر در سرد در رفیع
ساخته شده برای ۱۵۰ نفر و در وسط محوطه کتب و کتب و کتب
بنای نفیس و در اول سال ۱۳۱۳ شمسی کتب و کتب و کتب
در رفیع اداره آن و در رفیع اداره آن از رفیع ساخته شده و در
هم که در این رفیع کرده است بجای از رفیع ساخته شده و در
که در این رفیع کرده است و در رفیع ساخته شده و در
در رفیع ساخته شده و در رفیع ساخته شده و در
در رفیع ساخته شده و در رفیع ساخته شده و در
در رفیع ساخته شده و در رفیع ساخته شده و در

طوبی سعادتی در شرفی رفیانی نه بنویسند چاره هزار و یکصد و پنجاه ذریع
فردا است و در بعد و طم نسایم در عیال محول از زمان در عیال از طرف سعاد
و تبدل ذریع به سکر قوتیای چاره هزار و ستر سکر و دیگر او و دلدگر از
بنای و طم سکر است صد ذریع هم از وقت سعادته را عیال خان و دیگر
مرغیانی نه اصحابه ستر سعادتی از هم لبت ذریع هم بنای سردار
و جنین مرغیانی نه سکر سکر بر سطح عیالی و عیال خان و عیال سقته
دانی بنای سکر سکر از سعادتی مرغیانی نه تمام شده و در

در مرقعه گردید به نیا برقیان به کفر فغان از ارم و فغانی نرفغان
 اندر سافته کمره بود و دیار است از کرم تا تنگ و صحرای
 عبود که در آنها زلف و فریاد است و افسه سوزان تا کمره شوم
 که فغان از ارم را باز کنند و هندو فغانی از پیش کمره او در دوزخ
 و درین کشتی کفیل خوار است و افسه و احمد و دوزخ و افسه و احمد

وزارت داخله را بر لفظ نه فتح و فتح کریم در اینجا بافتاری
 معنی که مانع نموده معارضه کریم بنام مسدود خانه آنها و از سببه
 حاضر بودند و اما در نهایت شهادت آنها نگردند و دیگران مانع نموده
 تا بالاها ضعیفان را هم اقتضای و ضعیفان جلوسه ضعیفان تا ضعیفان را
 درستی بر لفظ نه هر طبع است طبقه بالا برای
 و اما قضا محاربه نوره و کیف و محاربه و محاربه را بر سر هر وجهها
 مستعد است و کجاست بنام و است نوز لفظ دارد یعنی شهادت
 نیز بر آن سکینه در اندک که کرده است و هم فرمودند شهادت نوره را
 در وجه آنها سببی نه و در وجه اندک تا سر نوره ضعیفان مانند
 در محاربه اقتضای بر لفظ نه دیگر همه را بر مکر لفظ نه کردند
 نوز کریم را در محاربه و لفظ در آن دیگر در سر

[illegible][illegible]

در نسخ اصناف چهارستان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
برای کتب مردم در دهان سرافرازان کتب در دهان

در عهد محمد بن علی بن ابی طالب در دهان فقه کرده بود
این چهارستان در دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
تقریباً فقه و وقف مؤثر شد سال شروع بنا ۱۳۱۱ هجری
شمار مطابق ۱۳۵۰ قمری و الی آخرت م و در دهان ۱۳۱۲
(۱۳۵۱)

در عهد محمد بن علی بن ابی طالب در دهان فقه کرده بود
برای کتب مردم در دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
تقریباً فقه و وقف مؤثر شد سال شروع بنا ۱۳۱۱ هجری
شمار مطابق ۱۳۵۰ قمری و الی آخرت م و در دهان ۱۳۱۲

و اما بعد از این که در دهان فقه کرده بود
کتاب بنویسد از دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
پهلوی آن کتب را که بنام او

زبان معبرتی چه قدر می باشد
کردن دینی قیام در دهان

از این چهارستان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
دارای کتب در دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود

با ترف و با کمال ترفه ای که در دهان فقه کرده بود
طرح مینویسد فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود

دارای کتب در دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
از این چهارستان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود

در دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
شمار مطابق ۱۳۵۰ قمری و الی آخرت م و در دهان ۱۳۱۲

و اما بعد از این که در دهان فقه کرده بود
کتاب بنویسد از دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
پهلوی آن کتب را که بنام او

طرح در دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود

سید علی بن ابی طالب

ساعت شفا خانه فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
در دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود

در دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
طرح مینویسد فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود

کتاب بنویسد از دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
از این چهارستان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود

در دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
شمار مطابق ۱۳۵۰ قمری و الی آخرت م و در دهان ۱۳۱۲

و اما بعد از این که در دهان فقه کرده بود
کتاب بنویسد از دهان فاطمه بنتی که در دهان فقه کرده بود
پهلوی آن کتب را که بنام او

این کار را برای ما در این روز فرستادیم که به دست علی قلی
 ملک عراق بفرستد
 در عهد خود بود که
 شمس الدین ایلانی ملک
 است که هرگز نماند
 آنکه بگوید کسی از او
 نماند که از این شهر نماند
 بنویسد بر لفظی نه دارد
 بنویسد فاطمه
 این است و حسن و قمر
 ما را است از راه فرستاد
 شمس الدین ایلانی ملک
 پس ملک به ارسالی از او
 ما در این روز فرستادیم که به دست علی قلی

محمد خان ایلانی که به دست علی قلی
 بنویسد که در روزگار
 بنویسد که از این خلق را
 بی و پنج نفر از خلق فرستاد
 چون در این راه بودی که از او
 همین شهر بود که ملک
 به در میان است از این راه
 بنویسد که به این راه
 این است به جبهه علی قلی
 که گزید این کار را این
 بنویسد که ملک ایلانی

در این روز فرستادیم که به دست علی قلی
 بنویسد که در روزگار
 بنویسد که از این خلق را
 بی و پنج نفر از خلق فرستاد
 چون در این راه بودی که از او
 همین شهر بود که ملک
 به در میان است از این راه
 بنویسد که به این راه
 این است به جبهه علی قلی
 که گزید این کار را این
 بنویسد که ملک ایلانی

شهر قم در بنا و آب و هوا	بازار قندهار و آب و هوا
سرسبز بنا و آب و هوا	سراسر بخارا و آب و هوا
جانب مع سیر و قمر	دارت حضرت معصومه خنجر
نهد پل و آب و هوا	بزرگراه و آب و هوا
بنای دار قندار و آب و هوا	تأسیسات و آب و هوا
عمارت آب و آب و هوا	هر از و آب و هوا

در آینه نقاشی و آب و هوا	۱۸۰۰ طایفه و آب و هوا
از آن که در قفس و آب و هوا	که از طایفه و آب و هوا
برای اهل و آب و هوا	بسیار بود و آب و هوا
که در و آب و هوا	که با طایفه و آب و هوا
و آب و هوا	که با طایفه و آب و هوا
چنانکه و آب و هوا	که با طایفه و آب و هوا

نهد پل و آب و هوا	نهد پل و آب و هوا
بنای دار قندار و آب و هوا	بنای دار قندار و آب و هوا
عمارت آب و آب و هوا	عمارت آب و آب و هوا
در آینه نقاشی و آب و هوا	در آینه نقاشی و آب و هوا
از آن که در قفس و آب و هوا	از آن که در قفس و آب و هوا
برای اهل و آب و هوا	برای اهل و آب و هوا

در آینه نقاشی و آب و هوا	در آینه نقاشی و آب و هوا
از آن که در قفس و آب و هوا	از آن که در قفس و آب و هوا
برای اهل و آب و هوا	برای اهل و آب و هوا
که در و آب و هوا	که در و آب و هوا
و آب و هوا	و آب و هوا
چنانکه و آب و هوا	چنانکه و آب و هوا

سرفشانه بنا کرد آن قهرمان
 در افلاک و فضا سحر جعفر
 ملکوت از زمین ایران بنا کرد
 در آید که بزدی غم اهل مصر
 صفا دیکتر امیر علمان مسجد
 خلیلان تیره مران بنا را در مصر
 مهنه بر بنا مسجد صلیل محمد
 صبا جمع فتنه ان مله در مسجد
 نه شود عهد آن را در مرد پاک صبر
 هزار و سصد و پنجاه و یک بنی
 سرفشانه بنی با تیره و ظفر
 هر دو این دو سه هزار و یک
 که بنا دگر با تیره در این فتنه
 در آن تو سلف بنا کنی گونا
 که بنی و عهد و تیره در آن

در جاده مرقد و فضا و غم
 آنکه بنایان دل را فاک در کاشی
 حضرت محمد بن ابی طالب و فضا
 مرصع و مرصع ارواح پاک او کاشی
 هر که بود سادات فضا را از مرقد
 عاقبت در بیگانه در بیخ او
 اگر از آنکه از فضا کنی غم
 آنکه از آنکه از فضا کنی غم

سهراب و الف و در با یک عفت
 سه مرقی بر با این که فضا
 تا به بنا با تیره در این کعبه
 سال آنکه بنایان از تیره کعبه

بر کار و داف و فضا و غم
 که فضا کنی غم و فضا
 هر فراه علی تیره گانی از فضا
 و فضا کنی غم و فضا
 ۱۳۵۲

Handwritten text in Arabic script, likely a religious or historical document. The text is written in a cursive style and spans approximately 12 lines across the page.

Handwritten text in Arabic script, likely a religious or historical document. The text is written in a cursive style and spans approximately 12 lines across the page.

الله رب محمد بن الاسلام دافع الكسرة قبله امير المؤمنين علي بن ابي طالب
 حبيبي المجدد علي بن الحسين علي بن ابي طالب حبيبي الصادق علي بن ابي طالب
 حبيبي الكاظم علي بن الرضا علي بن محمد علي بن ابي طالب حبيبي محمد علي بن ابي طالب
 حبيبي الخليل العسكري علي بن محمد علي بن ابي طالب حبيبي احمد بن محمد علي بن ابي طالب
 علي بن ابي طالب حبيبي والبراء علي بن ابي طالب حبيبي والكتاب علي بن ابي طالب حبيبي
 علي بن ابي طالب حبيبي

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page)

حبيبي قزويني آية الله في الارضين حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي

الناس صوة واهل العلم اجلاء
 بعدك في الاسلام قبله لا يبدوا شيئا بعدك في هذا الكل وودع عالم
 النساء الى دار البقاء ارسل سيد فقهاء الاسلام اعلم العلماء الاعلام
 ائمة الاثر الذي لا يقبل له الحاق والبدل الذي اعتراه الحاق حليف العلم والحق
 الفقير السيد الاكبر العباد الحاج سيد جواد الحجة الطاهرة حبيبي حيدر علي حبيبي
 اجلاده الاجاد في يوم الاثنين ثالث عشر صفر سنة ١٢١٨
 بالكلية بين اهل الحق هديها ركن ومن اعلمها قلب الهدى المضدعا
 مفع الهدى والحق لما مضى وغدا باب الجمالة في الافاق متعنا

سيدان قزويني حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي
 حبيبي قزويني حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي

هو علي الذي لا يموت
 بعدات امام الانام ومقتدى اعوام والعوام مفضل معاش
 الفقراء والاكابر مفضل السادة العظام قدوة العلماء على منها
 بن محمد حبيبي الطاهري القمي واحد وعشرين من شوال المكرم

١٢١٨

لا هوان في روثي سرايت وديني
 حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي
 حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي حيدر علي حبيبي

صد اسما علی ان بحر علوم
دانش چون لاف لقای مرعین
سال تا بخش مجرم جبر
بجو در ارض مسافان رفت
کعبه آید در شهر افغان رفت
عقل کفایتی امان رفت
۱۱۴۰

۹ کا سر
کھنڈ الٹا لٹا

عبد الله بن عبد الرحمن
البرقي

تبرع بولك بـ سبع ابرار فتم انكسر
تبرع بولك بـ سبع ابرار فتم انكسر

لعلك - يرحمك الله
قوله الله تعالى
ما لا تدري من خلف
مسلوك السجدة
وهو من المرحوم

مكة من الفهم
قدار كمال العلم
نصف من الدلائل
نصف من الفهم

نور
الدين
والمسلم

مدال و مدال الشرف
مدال الشرف و مدال الشرف

۱۰۰

کبریٰ علیہ السلام

اتنی روئے نمود
نزد کفن از شتر

کبریا فلن وکبر کردند و در حقیقت ما نیز هیچ از حقایق او که فکر در قیاس
 ندارد و کلمات هفتم روز پنجم و از کلمات و کلمات و قوس ما هم
 روز هفتم پنجم اردیبهشت ۱۳۱۹ (اول ربیع الثانی ۱۳۵۹) دارالطهران و منزل
 ششم

(۵۵۵) ...
 (۵۵۶) ...
 (۵۵۷) ...
 (۵۵۸) ...
 (۵۵۹) ...
 (۵۶۰) ...
 (۵۶۱) ...
 (۵۶۲) ...
 (۵۶۳) ...
 (۵۶۴) ...
 (۵۶۵) ...
 (۵۶۶) ...
 (۵۶۷) ...
 (۵۶۸) ...
 (۵۶۹) ...
 (۵۷۰) ...
 (۵۷۱) ...
 (۵۷۲) ...
 (۵۷۳) ...
 (۵۷۴) ...
 (۵۷۵) ...
 (۵۷۶) ...
 (۵۷۷) ...
 (۵۷۸) ...
 (۵۷۹) ...
 (۵۸۰) ...
 (۵۸۱) ...
 (۵۸۲) ...
 (۵۸۳) ...
 (۵۸۴) ...
 (۵۸۵) ...
 (۵۸۶) ...
 (۵۸۷) ...
 (۵۸۸) ...
 (۵۸۹) ...
 (۵۹۰) ...
 (۵۹۱) ...
 (۵۹۲) ...
 (۵۹۳) ...
 (۵۹۴) ...
 (۵۹۵) ...
 (۵۹۶) ...
 (۵۹۷) ...
 (۵۹۸) ...
 (۵۹۹) ...
 (۶۰۰) ...

و اما در تمام عمر در پیدای کمال و در سر اهل ذالک پسندیده و القی الهی

بیمه دهان ما افتاده اند	از کلمات و کلمات در برج اند
حاجت خود در ادب و اخلاق	و لا ادب و تفکیر و تفکر
کمال ایمان فضل و دانستن	ایمور کمالی از قرآن بر سر
خود بر سبب انشای و فاشی	هم از فضل عذاب و در اعراض
بکفایت خاطر از یاد و حسد	نبرد خاطر با نور محمد

در دل فرستادیم که چنانچه در حدیث آمده است که هر کس که در روز قیامت
ایستاده و آن فرستاد که بگوید در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت
با خود است کرده اند که از این دعا گویند در روز قیامت و در روز قیامت
که آمده اند در این محوطه حدیثی در این کتب که در حدیث آمده است
موقوف از طرف آن که در این کتب در طرف خود میفرستادیم
چندین فقره از این است و در طرف شمال آن یک فقره از این است
در قبه زکریا و در قبه یحیی و در قبه اسماعیل و در قبه ابراهیم
قرآن را بخواند قرآن را بخواند قرآن را بخواند قرآن را بخواند
قرآن را بخواند قرآن را بخواند قرآن را بخواند قرآن را بخواند
در روز قیامت قرآن را بخواند قرآن را بخواند قرآن را بخواند
البیّن الدین الامون علی الدنیا والدین الزکریا و آدم ابن عبد
ابن سعد الا شعری القی و رضی الله عنه و ارضاه و فی الجنة علیه
و مشوا و هو من اجله اصحاب الصادق و الرضا و الجواد صلوات
الله و سلامه علیهم اجمعین فی ۱۱۳